Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 2103 SIX PAGES NGÀY THỨ BA 18 AOUT 1925 — NGÀY 29 THÁNG SÁU NĂM ẤT SỬU NĂM THỨ 17

DIRECTEUR—PROPRIÉTAIRE
NGUYỄN-VĂN-CỦA

Téléphone: 203
(Adresse télégraphique)
LỤC-TỈNH—SAIGON

GIÁ BÁN

	ĐÔNG-PHÁP	NGOẠI-QUỐC
Một năm.....	12 $ 00	16 $ 00
Sáu tháng.....	6 50	8 00
Ba tháng.....	3 50	4 50

BÁN LẺ MỖI SỐ.... 0 $ 05
Mua báo thì kể từ ngày mồng một và ngày 20 mỗi tháng và phải trả hẳn trước.

Lục Tỉnh Tân Văn

(LỤC-TỈNH TÂN-VĂN & NAM-TRUNG NHỰT-BÁO RÉUNIS)

閩新省六 JOURNAL QUOTIDIEN

NHỰT BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và ngày thứ-nhựt

POUR LES ANNONCES
S'ADRESSER:
A Saigon: aux Bureaux du Journal rue Catinat, 152-155-157 (1er étage).
A Hanoï: aux Bureaux du Trung Bắc Tân-Văn.
A Paris: chez MM. Devigson, Bourdet & Cie 9, rue Tronchet.
On traite à forfait pour les contrats de longue durée. Les prix sont payables d'avance.
Thơ, chèques và mandats gởi mua báo thì đề ngay cho M. NGUYỄN-VĂN-CỦA Tổng-lý Lục-Tỉnh Tân-Văn, còn bài vở đăng lao thì đề cho M. LÊ-HOÀNG-MƯU chủ bút.

HỘI TUYỂN-CỬ

Pháp Chánh-trị Pháp-quốc là Chánh-trị theo lối dân-chủ; mỗi mỗi đều tùy lòng dân sở định, vì là nước của dân; nhưng bởi không lý mỗi lần bàn định việc chi, cả nước hay là dân cả xứ phải tựu hội, nên mới hay, dân xứ nào cử người xứng đáng tin cậy lên thế mặt cho dân xứ ấy mà nhập hội bàn định. Cho đến trong một tổng một làng cũng vậy. Chẳng ngó đâu xa, hãy xem lấy cuộc tuyển-cử Nghị-viên quản-hạt, Nghị-viên địa-hạt, cuộc cử tổng bầu xã đó thì biết phép Chánh-trị Langsa công-bình là bao nhiêu. Phép thật là công-bình, nên trong cuộc bàn cử không công-bình bất tại nơi chánh-trị mà lòng thuần bàn lương-tâm bất-bình, lắm chỗ nhiều người đồng-tương đồng chẳng mất cả lòng tin cậy. Lắm hàng thiên-hạ ai ra tranh cử cũng mong cho đắc cử, cho đặng chức đặng quyền, thì sự bàn tỏn bạc lẻn nhỏ to ngon ngọt dệ tiếc chi chẳng? Nên nhà tranh cử hằng vẫn của rn mua chộn đặng thâm mua cho sáng chức. Nhà tranh-cử thì vậy đó, mình lãnh cử-tri phải sao? Chẳng phải làn cả tỉnh, cả tổng, cả làng đều làm cử-tri. Trong một trăm năm hãy chục chọn ra có một người thế mặt, đứng làm cử-tri; thế thì người cử-tri ấy, tiếng thành ấy thuộc về của một trăm năm hãy chục dân, chớ phải của riêng một mình, của riêng của mình không muốn bán cho ai mấy đồng bạc mà đành. Hễ thấy cao giá giá đắc, ai nhiều tiền mua đặng giá cao thì bán, chẳng quảng người ấy là sâu-mọt dân, lãnh đặng chức rồi cạo dầu dân mà đòi lại; không lo chi là ích nước lợi dân, chăm lo có một đều kiếm cớ nầy cớ kia mà thâu lại. Chẳng phải thâu cho vừa số học xuất mua thâm ngày trước kia thôi, lo thâu bạc cho đầy tủ, ruộng đất có bay thẳng cánh để tích trữ cho con cháu ngày sau. Thế mà chẳng hiểu sao cử-tri phần nhiều đại quá, chẳng biết mấy tay tranh cử mua thâm cao giá đó là sâu mọt làm mọt dòng học mà bán là thâm của mình. Mình vào bỏ thăm ai đặng xét coi sao mà sợ. Ước mình lấy học của hơn sâu mọt mấy mà không BỎ THĂM cho nó thì ai lại biết đặng sao? Há phải buộc mình giữ lời, cứ thứ đỗ vô ích cho dòi, mong mỏi hại dân hại nước.

Những lời tôi nói đây chẳng phải vô cớ. Thử xem trong các hội tuyển cử thuộc-hiện Cai-tổng đó thì đủ biết.

Có người làm như vầy mà cử-tri nghe theo mới thật là ngốc-hóm cho chớ!

Một người kia giàu có ra tranh-cử chức Cai-tổng. Vì anh ta là tay độc-hiểm xấu xa, thường hay chặc đầu lột da, gạn xa đều biết. Nay ra tranh-cử sợ chúng ghét chúng chê mà không bỏ thăm cử cho. Anh ta mới hay kể mua 20 $ một lá thăm. Mà không dựa bạc trọn. Mỗi cái giấy hai chục, anh ta xé-hai, giữ nửa cái, đưa cho cử-tri nửa cái. Bao giờ anh-ta đắc cử mới đưa nửa miếng kia cho cử-tri.

Còn như anh-ta thất cử, không đặng chức Cai-tổng thì sao?

Nói cùng mà nghe anh-ta đắc cử Cai-tổng, ngồi làm đầu tổng, cử-tri có đâm lời đòi nửa miếng giấy bạc kia đặng hiệp lại mà xét chẳng? Phần chắc, anh ta cứ quyền rồi, kêu cử-tri tới, đòi nửa miếng giấy bạc lại. Không cũng đưa một hai đồng bạc mà chuộc lại là nhiều; để đó cho cử-tri ăn ngồn số bạc. Bây giờ cử-tri, ở trong lòng bàn tay y, dám nói không, mà không trả nửa miếng giấy bạc lại cho y chăng? Sợ y oán, dám đâm.

Ôi kẻ gian trá, chớt gì cũng gian-trá, mà cử-tri có kẻ thật thà cho đầy đỗi nghe theo y mà bỏ thăm cho y mới thật là quê cho chớ.

Ấy vậy, việc chọn cử, chẳng nên chọn giả bạc cao, mà phải chọn người hiền dức, con dòng thế nào nó cũng biết nói tôn-chỉ của ông bà mà giúp dân giúp nước.

LÊ-HOÀNG-MƯU.

CÁI HIỆU-QUẢ SỰ HỌC
của nước Mỹ

Sự học là đầu-đáng việc mưu hạnh-phúc của nhân-quần, nên các nước văn-minh nước nào cũng hết lòng gây dựng: song nói đến qui-mô cho rộng, cơ quan cho nhiều, nghiên cứu cho kỹ, cùng-hiệu cho được mỹ mãn, thì có lẽ nước Mỹ là hơn cả.

Nước Mỹ là nước mới mở, đất cát rộng, sản vật nhiều, đại phàm những sự nhân sinh nhựt dụng là đều nhờ cái năng-lực của các nhà học thuật nghiên-cứu những vật chất thiên-nhiên của nước ấy cho dân nhờ mà thôi, cho nên Chánh-phủ nước Mỹ cho việc học là việc to nhứt ở trong chánh-trị-giới, mà việc học để rõi cuộc sinh-hoạt của quốc dân có cái quan-hệ rất mật-thiết. Hãy nói một thành-phố Hoa-thinh-đốn những trường học-thuật nghiệu cứu có đến hơn 30 sở, các nhân, viện ở các sở ngày nọ chuyên cầm câu cứ cái lợi rõi những sự kỷ quái của nghề nông nghề công nghề thương để làm bá ra các nơi lấy chuẩn lắc cho nhân dân nhờ, người ta nói rằng sở « Bureau o'Standard » Nước Mỹ những thọ tử gì lại bàn bạc về sự học thuật nghiên cứu ấy là một ngày cũng có đến hơn 300 bức thư, xem thế cũng đủ tường tượng sự học thuật của nước Mỹ hoạt động đến thế nào.

Hồi tháng tư tây năm ngoái viện học thuật nghiên cứu của nước Mỹ làm xong, hôm làm lễ khánh thành quan Tổng-thống là ông Coolidge thân hành ra chủ-tọa mà chúc mấy lời rằng : « Nước Mỹ ma sẽ ỷ có cái giá-trị với thế-giới là bởi người Mỹ có cái đặc tính là việc gì cũng nghiên cứu được chặn-lý, cái đặc-tính ấy ngày tư khi ông Klu-lươn-bô sang, tìm châu Mỹ, cũng đã đem cái đặc-tính ấy làm hồnglống mà gieo ở khắp thế-giới song không biết nước Mỹ cũng vì học thuật mà giàu, vì học thuật mà mạnh, học thuật như thế mới gọi là tịch quốc lợi dân, không như học thuật ngoại-lợi, lợi dụng để vinh thân phì gia mà thôi đâu.

K. H.

BẾM RỐT CỦA NGƯỜI TỘI TỬ HÌNH

Tác giả: CAO-HIỀN-VINH.
Nghiệp-chủ Lương-mộ, Bentré.

XXVII

Cô Năm, tuy thấy Trần-Bồ cười cười nói-nói như chơi, tưởng như kẻ cấp gặp bà già còn gượng chối xuôi, chối ngược vậy mặc dầu, có cũng hiểu thấu cho chồng thật thì không có, lời nói ấy là lời ngay, chuyện khai nấy gần đã là chuyện thật; nhưng bởi ý cô muốn lấy hư làm thiệt, lấy giả làm chơn, thì có để nghe để chịu cho chồng có chối hay là nói không lắm sao? Cho nên cô bết sức ngăn rào dọn ngõ, chận trước ngừa sau, lửa thế ép xô chồng sa vào đàng tình tệ, mà chồng có không chịu mải, thì cô lấy làm bất bình, quyết lòng liều mạng với chồng; cô đâm ngực, tức tối kêu trời, rồi khóc mà nói với chồng : « Sự đã quả nhiên, cả trong xóm giềng người đều hay biết, mà mình hãy còn giấu tôi, một hai không có, thì rõ ràng mình muốn để sau mà tính việc nối chỉ chắp tơ, không kể tôi ra gì, tôi còn sống ở đời làm chi vô ích. Thà thác cho khuất mắt, để cho mình ở lại đây, rảnh rang mà xe chắc mối mành : trước kia ai quyến ái rủ anh, nay ai lại phụ tình vong nghĩa; » vừa lời cô chụp lấy cái kéo trong rổ-may của cô, mà đâm bọng cô, liều thác trước mặt chồng cho rạng. Cái cách của cô chụp lấy kéo mà giết mình, nếu xem tình tịnh ai biết rằng cô giả đội, vì, không những cô khéo luỵ tuồng như nước bình nghiệng mà thôi, mà cô lại còn kể nghe thật rất đau-thương, thêm đầm ngực thảo than trời, dậm chơn trách đất. Ngoài ra, có còn vất mình vật mẩy, nhảo lộn rầm-rầm : nếu, đang khi nầy dạy, có ai đâu lạ để mất tưởng vào, cũng tưởng cho cô giờ hấp-hối đã đến rồi, cái chết không chi ngăn cản nổi; có hóa là tuồng may đặng sống an! Tuy vậy mà tục rằng : Sự thật khó giấu; qui thần soi thấu lòng cô : cô giả là giả với chồng, giới là giới với lực-sĩ mạnh nhiều, như khó nỗi, khi cô chụp lấy kéo, cô chụp lấy thì mau, đưa lên đâm thì nhanh, hình như cô có ý chờ tay ai với đỡ cho cô, thế mà Trần-Bồ đứng thửa nhỉn cô giận, thấy vậy lại sợ, vụt ngồi dậy lẹ-làn, nắm chặt tay cô, giữ lấy kéo quăng vô rổ may, rồi chụm qui chơn gối, bồng ngửa cô để nằm dựa ngang, một tay thì để trên ngực mà vuốt hớn, tay lại, lộn dưới cổ mà đỡ đầu, nựng kia nhìn mặt. Lúc bấy giờ:

«Nàng thì bật-bội giải-liền».
«Chàng thì mích-mích nhặt nhìn hàn bay!»

Kêu vực hồi lâu, cô mới tỉnh mà thở ra; Trần-Bồ mừng lòng, mới kêm lời an-ủi, năn-nỉ, ỷ-ôi với cô mà rằng:

« Tôi có dạm tiếng chi cho nghịch ý mình, mà mình giỏi tôi giỏi tỉnh cho gối. Mình nghĩ coi, vợ chồng cũng nhau gần năm năm trường, nghĩa mặn tình nồng, chung cuộc chung buồn, chung ăn chung chịu, thương yêu nhau sanh tử dám liều, thì trên đời nầy tôi còn coi ai hơn mình, mà mình phải nghi tôi phụ mình, cũng ai nỡ chấp. Không! Nếu tôi chẳng cùng mình trọn một kiếp nầy, thì thôi, tôi chẳng còn hiết ai ở trệu thế-gian nầy là vợ. Xin mình chớ ngại lòng. Còn như sự ngoại tình kia, tôi nói rằng không, mình không chịu tin, một hai nói có. Thôi thì, tôi cũng chịu lòng mình mà chịu eo đi; vậy xin mình tỉnh lại như thường, rồi tôi sẽ phân trần hắc bạch! »

Cô Năm nghe Trần-Bồ chịu có, thì dắc chi lắm; song còn muốn làm eo xách mà che lòng gian - dối của cô, nên cô còn khóc - la, hai chơn dậy rồn-rột mà rằng: « Mình không có thì thôi, không gì phải chịu lòng tôi cho ức! Nói vậy thì tôi nói hay, chớ thật tình mình không có; mình là người tình sạch lắm! Trời đất ôi, thì thôi, tôi chết mặc tôi, mình còn theo mà căn trở tội làm gì, cho cực thân tôi tội nghiệp! »

Nói rồi cô khóc cả, giây phút cô lại ngất mau say, làm cho Trần-Bồ thất kinh hồn vía. Lo vực hồn cô lại một lần nữa; lúc bấy giờ Trần-Bồ nhẫm thế cứ thật mà nói mãi không xong, cơn tùng phải quyền, chịu đỡ cho qua rồi ra sẽ tính. Nghĩ vậy, chàng mới chiều ngày, đặng năn-nỉ vợ-ôi với cô cho cô hằng buông. Chập lâu cô tỉnh lại như thường, cô mới ngồi hỏi Trần-Bồ có chịu đắc về cho tạng mật cùng chẳng? Trần-Bồ chịu, chịu hết; cô muốn sao chẳng chịu như ý cô vậy hết; Song Trần-Bồ có lời than-thì ỷ-ôi cùng cô như vầy :

« Mình ôi, mình muốn vậy không đắc tôi nói nghịch ý mình thời chớ; mình biểu tôi đắc về cho tạng mật mình thiệt ngặc biết bao. Bấy giờ đây tôi tưởng cho mình cũng đã người; vậy xin mình nghĩa tóc - tơ, trưởng tình kim-cải, để cho tôi tỏ thật hết trước sau cho mình nghe, đặng mình xét lẽ thiệt hư, kẻo mà mình nghĩ lỗ nghĩ lầm, tội nghiệp cho chồng khốc thị sự hồ ngươi, cười lại cười ra nước mắt. Như có hai bên với tôi, mình liệt rõ tự hồn đạo, thật lòng có phải lòng cô, có muốn cô, mà không dùng thì thôi; tử nên vợ nên chồng gì ra dạng nhau, tôi vì nghĩa anh em với Lâm-Phủ mà tôi lui, nào phải vì hoa nên nỗi. Mỗi lần tôi đến; cô cũng lấy nghĩa anh em mà tiếp đãi tôi, tôi còn mặt mũi nào mà riêng lòng tư niệm. Nói cùng mà nghe, tôi dầu còn có bụng xấu như vậy nữa, thì thật quả là một mối tình cảm, trở-trảo của tôi, chờ cô nào có rõ chi; cô đã không lòng riêng tưởng tôi; thì cô soi sao cho thấu lòng tôi tư niệm ! »

Nghe dứt, Cô-Năm mỉm cười bơi say nguiệt, mắt châm chỉ ngó chồng mà rằng :

« Mình nói mình không muốn cô ; cô không có chút tư niệm gì với mình nữa chi ? Mình iểu cô, lấy là mình còn muốn phỉnh phờ tôi nữa ? Tôi vốn biết mình hãy còn nuôi-nấu sự ước-ao trong lòng mình, nếu quả hãy lâu mình chưa phỉ ; còn có hai chồng có bụng trưởng riêng mình như mình tư trưởng cô vậy. Cớ sao cô lại chẳng rõ mình muốn cô. Nếu hai đàng chưa thâm ái trộn ăn yến giấu núp bóng, như lời mình nói, là tại nơi mình không bước lời thôi chớ. Mà thật mình chưa có tư-tình với cô Hai lắm mặt. Lúc bấy giờ:

Trần-Bồ. — Thật thì chưa ! Nghĩa vợ chồng, mười phần đã tin nhau đủ mười, nghĩ nào tội còn giấu mình làm chi nữa cho ! Tôi xin mình hãy tin tôi bằng lời.

Cô-Năm. — Tôi chẳng tin mình chớ để tin ai ? Nếu mình thật tưởng tôi, thương tôi, trong lòng như ngoài miệng, thì lẽ nào tôi còn dám nghĩ tình. Bấy giờ tôi xin hỏi thật mình : Mình nói mình chưa tư thông cùng cô Hai ; vậy mà mình còn có riêng lòng tưởng cô chút nào chăng ? »

Trần-Bồ muốn nói không, mà e nói không, thì cô không tin mà sanh sự gì khác nữa. Còn như nói có, nghĩa là lòng còn có muộn, nếu mình chịu có cho qua gầm cũng chẳng tội vạ gì ! Nghĩ vậy nên chàng ngẫn ngừ giây phúc rồi đáp :

« Cái muốn thì có muốn, song sự muốn nó cũng để người tư khi nên vợ nên chồng, ai ra đàng nấy, chẳng còn nông-nả như lúc ban sơ. »

(Mai tiếp).

VÔ TUYẾN-ĐIỆN

Ngày 14 Août 1925,

Tin Đại-Pháp

Một tờ công-báo của tòa Thủ-tướng về việc ở phương Đông nói rằng ít lâu đây các Druses chôn nhốn nên có cắt hai đạo binh đi binh. Đạo binh đầu hờ cơ bị vây đánh song vào Souelda trốn kịp. Đạo binh hậu tập sợ sau mới tới Souelda. Một đạo quân ba ngàn, quan Nguyên-soái Michaut điều quân kéo đi cứu thì đoạt được sở nước El Mez Raa. Nhưng mà bị quân Druses đánh quân vận lương cho nên binh phải trở lại đóng trại cũ. Còn đồn Souelda thì đã có trữ lương thực sẵn sàng ống nhiều, lại để vận lương nên không sợ binh Druses lại đó vậy hưng nên không sợ binh Druses công phá. Quan Nguyên-soái Sarrail xét rằng đem chừng vài đạo binh tiếp ứng nữa thì dẹp yên đã sai đi rồi.

Chiếc tàu « Claude Chappe » của hãng Nhà-rồng ở thành Mat-xây đã đi hôm 19 Août để qua chạy đường Saigon - Haiphong thế cho chiếc « Orénoque ».

Ông Briand ở thành Londres đã về đến Paris rồi.

∴

Banh-gích

Quan Nguyên-soái Trung-hoa Tsu-Scha-Ting và phái-bộ kinh-lê được ông Wauters tiếp khách hỏi chiều hôm qua.

∴

Nhựt-bổn

Bức hoàng phụ-chánh ở đảo Shakaline đã về nước ngày nay.

Có tin rằng nhà bảng Nhựt-bổn không bợt lợi-tức tiền cho vay như ý dân Nhựt đông muốn.

Ở hướng Nam Cao-ly mưa dào, hai mươi mốt cái cầu bị ngập, đường xe lửa nhiều nơi bị đứt đoạn, xe không chạy được.

Nhờ các việc xây ra ở Thượng-hải nên các hãng tơ-dệt của Nhựt được thạnh hành lắm. Nỉ xuất cảng tăng thêm 30 phần hơn mùa hè năm ngoái.

Huê-kỳ

Trong cuộc thương-thuyết ở các thành Hồng-kinh (Nhựt-bản), Hoa-sinh-tôn (Huê-kỳ), Londres (Anh-lê) và Paris (Đại-Pháp) thì có bàn về vấn-đề tự-trị thương-chánh Trung hoa theo lời của Chánh-phủ Trung-hoa nài xin. Nếu bàn về vấn-đề tự-trị ấy thì Huê-kỳ cho mở hội rồi mới quyết định.

∴

Trung-hoa

Xe lửa đụng giữa đường Bắc-kinh qua Hôn-khẩu ; tám người Trung-hoa bị chết và mười hai người bị vít tích. Phi-cơ của Rôi-sĩ ở Hắc-kinh hay qua Thượng-hải rồi do biển mà về Vladivostock.

∴

Banh-gích

Chi-hội ở địa-phận Charleroi đã duyệt y nghị định của bàn Ủy-viên toàn-quốc thọ làm đồ sắt, tính cứ việc phế công.

∴

Ăng-lê

Sở truyền tin Havas nói rằng thơ trả lời của Langsa gởi cho A-lơ-măng được Ang-lê hoan nghinh. Chừng ông Briand về Paris, ông sẽ chuyển cho Hi-đi, Banh-gích, Nhựt-bổn rồi sau rốt sẽ gởi cho A-lơ-măng.

Bộ ngoại-giao có phát công-báo nói rằng ông Briand và ông Chamberlain đồng ý nhau về thơ trả lời cho A-lơ-măng nói về sự bảo tồn và lập tòa trung-bảo.

Người ta không tin ở thành Hoa-sinh-tôn nói Huê-kỳ không thể chấp đơn của Banh-gích xin giao hườn chiến-trái. Sẽ thương-nghị lại.

∴

Ô-trích

Một chuyến xe-lửa chở bộ hành dụng nhằm một chuyến xe chở hàng hóa. 30 người bị thương tích.

Ngày 17 Août 1925

Ông Briand

Ông Briand nói ngài rất vui lòng về cuộc thương nghị cùng ông Chamberlain. Thơ trả lời cho A-lơ-măng đã gởi cho các Chánh-phủ Đồng-minh hội ý.

∴

Ông Painlevé

Ông Painlevé nói với báo chương rằng Abd-el-Krim phải cấp mình mà nhân các khoản định cuộc hòa bình giống như các hòa ước của liệt-quốc. Đại-Pháp bảo thủ cho dân Riffains và Djebellas được tự-trị kinh-lê và chánh-trị nhưng mà dân ấy phải phục vua hồn-quốc và tùng quyền của giáo-trưởng. Đại-Pháp đã hết sức muốn hòa bình rồi hay giờ đây tự ý dân Riffains muốn hòa hay là muốn giặc.

∴

Leo núi té xuống

Sáu người leo núi Alpes té xuống một cái hầm sâu ở dãy núi Menjo. Người ta tưởng rằng các người ấy chết mất.

Lại một người đờn-bà leo lên Bạch-sơn (Mont Blanc) té chết.

∴

Xe dụng

Hai chuyến xe bộ hành, một chuyến ở thành Bruxelles chạy qua, một chuyến ở thành Lille chạy lại dụng nhau tại Saint-Denis gần thành Paris ; hai người chết, 9 người bị vít tích.

∴

A-lơ-măng

Quan Thủ-tướng Luther có tiếp khách các vị tướng-ý Ecli-banh đi du-lịch bên A-lơ-măng.

Người ta đã ăn lạc-thành sở vộ-tuyến điện-quay tại đường xe-lửa Berlin lại Hambourg.

Đại-Pháp

Thâm-sai của quan Nguyên-soái Sarrail đã đến thành Mat-xây rồi ; đã liền đường lên Paris mà dụng cho ông Painlevé phúc bam về vụ dân Druses làm loạn.

∴

Nọt-hoe

Nhà lội giỏi Anvecberg là người xứ Xu-ec đó được giải nhứt quần ngàn thước, lội có 13 phút 4 ly 1/2 đã đến nơi.

∴

Đông-pháp

Ngày 15 Août ở Tam-đảo có đua xe hơi chạy 10.000 thước đường chỉ cao thấp cách nhau 372 thước.

Hạng xe máy đầu, Jambert ngồi xe hiệu Harley Davidson chạy 16' 27" được giải nhứt.

Hạng xe đi chơi, Pham-quang-Phúc ngồi xe hiệu Rolland Pillain 12 ngựa chạy 16' 42" được giải nhứt (cuộc nầy 17 người tranh).

Hạng xe chạy mau, Moussie ngồi xe hiệu Voisin 10 ngựa chạy 14' 56" mau hơn năm ngoái 3 được giải nhứt ; giải nhì Brunval ngồi xe hiệu Rolland-Pillain 12 ngựa chạy 15' 2 được giải nhì (cuộc nầy có thấy 10 người tranh).

TIỀN CẦN BÁO HẬU

Nhơn vì Bổn-báo chủ-bút, M. Lê-hoàng-Mưu trong mình không được yên, nên mục tiểu-thuyết « Tiền cần báo hậu » tạm hoãn lại vài kỳ. Xin chư quí độc-giả niệm tình miễn cho.

BỔN-BÁO

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

Đông-pháp thời-sự

SAIGON

Muốn nổi nghề đa

Vừa rồi, có một bọn nào không biết, mặt trắng hay mặt xanh, mặt vàng hay mặt đỏ, trong ý muốn làm nghề thợ mộc làm, song chẳng biết làm sao, vì mình thuở giờ chưa từng cầm đục cầm chàn, cầm cưa cầm búa; còn nếu ra đi học thì e không ai dạy cho mình. Bởi cớ nên bọn ta đành liều, thừa lúc đêm khuya vắng vẻ, lẻn đến nhà của M. D....., nhà ở đường Champagne, số 165, đòm sau nhằm trước không thấy ai, quơ nào là đục, búa, cưa, bào v. v.....; cả thảy giá đáng 50 đồng rồi ra đi mất.

Làm chừng sáng ra, M. D... , sửa soạn đi làm việc, lại lấy đồ nghề ra; chẳng dè lại mò hoài mò hủy không thấy món nào cả. Hoảng hồn xem kỹ lại thì tứ ra đồ nghề đã bị quân nào sạch sành sanh quét hết đi rồi. M. D....., nổi dóa bèn tức tốc chạy xuống cớ bót.

Nhưng cớ thì cớ đó, chớ bây giờ biết làm sao, hễ nào cuộc làm ăn, cũng phải xuất tiền nhà ra đi mua lớp khác.

Thiệt cũng nào đâu mà chơi thất nhơn ác đức đặt quá! Rồi đây chắc chủ-nguc cũng khu mi cho mà coi. Răng mà giữ mình nó bớ tụi! Thiệt nổi nghề gì mà ác hại qua vậy.

∴

Đông vợ đông chồng

M. Trần-văn-Yên, làm cơm-mi, mới đây bị tên Nguyễn-văn-Tong và vợ của va là Thi-Tư, cả hai vợ chồng đồng lòng nhau bỏ nhà trốn đi mất. Có lấy theo một món áo quần giá đáng 10 đồng, và trước khi có mượn một số bạc 30 đồng là khác nữa.

Thiệt đó mới rõ là đông vợ đông chồng, không ai nói được ai đa. Vợ chồng của chủ nầy sao mà tâm hay quá; lẻ thì chồng có tình quấy như vậy thì ít nữa vợ phải có lời khuyên giải mới phải chớ. Thiệt liều quá! Rồi đây chủ-nguc cũng kêu hai vợ chồng người cho mà coi.

∴

17 tuổi cũng vừa

Cô Tran - thi - Cân, không có làm nghề-nghiệp gì, nhà ở đường Hamelin, số 123, có mượn một con ở tên là Thị - Xiệp, 17 tuổi, hầu hạ nay nó ở cũng khá, lảng ta ở thương. Thế mà chẳng biết chừng cớ gì mới đây nỗ bỏ chủ ra đi, lấy theo một mớ quần áo giá đáng 11 đồng nam cắt và 10 đồng bạc tiền mượn trước là khác nữa.

Thôi, tưởng là nó mấy tuổi thì còn nghĩ sự nầy lẽ gọ; chớ còn nó 17 tuổi thì gần có khó gì mà không chửu. Đó là nó theo cây trai bỏn bao nào rồi đó chớ gì. Cái thứ con gái mà tuổi cở đó thì làm gì đêm nằm ngủ chẳng buồn - khuân, nhọ việc tầm bậy tầm bạ chớ được. Vậy nên cũng chẳng khá phiền nó. Cũng răng mà cầu chúc cho nó ra ngoài cho được nên đạo vợ chồng, cho nó nghi-gia nghi-thất mà làm ăn với người tử. Chớ không lẽ nào mà bắt nó cứ ở đợ cho mình hoài như vậy được.

∴

Công làm thối giá man rừa

Cái hạng xe-kéo nầy thật chẳng ngày nào là chẳng có nghe nói việc xe-kéo chơi giàn hùng. Bữa nay nghe nói lột vỏ ruột, mai nghe nói lột vỏ ruột. Để vậy lại còn thiệt tiền mượn trước là khác nữa. Như mới đây M. Brun, chủ cho mướn xe-kéo ở tại đường Boulevard Charner, môn bài số 110, bị tên Ngày-Lai, 46 tuổi, mướn xe cần ông đi kiếm mối cho mà đã đói rồi kéo xe lại đang gióc vàng lột lấy vỏ ruột và đồ phụ-tùng giá đáng 11 đồng. Đoan chồng gong đó đi mất.

Thiệt chơi cái thối đó, giá-man lắm đa. Cứ cái mừng đó chơi hoài thì ắt là có ngày phải vào khám lớn ăn cơm gạo lức chớ không sao tránh khỏi.

∴

Bạn chèo phản chủ

Pham-v-Thuân, buôn bán vôi, gốc ở Tân-qui (Sadec); mới ít ngày rày đây chợ một ghe vôi lên Saigon đặng bán. Thường ghe có thì phải có mướn bạn đặng chèo chống, ấy là lẽ cổ nhiên. Thế mà hôm chèo ở chiếc ghe nầy thật là ác-nhơn quá. Khi ghe đến Saigon rồi, có một tên bạn chèo tên là Tran-v-Nhut, 24 tuổi, chẳng biết chẳng ta nghĩ làm sao đó, cứ thấy chàng Saigon rồi mê tơi, không muốn trở về ở chốn cũ nữa, bèn thừa lúc chủ vắng mặt chọt hết 15 đồng bạc rồi nhảy lên bờ đông đi mất.

Khoái cảnh Saigon dữ lắm! Bộ nói ở Sài-gòn đây lại sướng gì sao lắm chớ. Trời ơi! ở Saigon đây có liền thì sướng thật, chớ còn hễ trong túi mà vắng hoe đây cũng là rã-rượi vậy chớ vui vẻ gì mà hoàng-nến. Thứ hỏi 15 đồng bạc đó ở đây làm cái gì chẳng có lợi. Như khách trú biết lo làm lo ăn thì đầu 10 đồng cũng được, chớ còn An-nam ta tưởng đâu cho 50 đồng cũng là ăn xài trong ít ngày thì thấy đi đời nhà ma rồi, chớ có còn đồng nào đâu mà tính cho thêm rốn.

CHUYỆN GIẢI TRÍ

Đông nghiệp hữu

Tên kia đắc vợ cho một nhà hàng ăn cơm. Dùng bữa xong rồi kêu bồi biểu tính tiền. Tên bồi đi một lác trở vào trình cái toa 120 quan. Tên kia lấy cái toa xem rồi trả lại và nói với tên bồi rằng: người hãy vào nói với ông chủ, ta là một người đồng nghiệp, xin ngài bớt giùm, tính giá riêng cho ta. Tên bồi lấy cái toa trở ra một lác đem vào còn có 60 quan. Tên kia lấy cái toa lại tử trả tiền xong, 2 vợ chồng vừa bước đi thì gặp ông chủ nhà hàng cũng vừa bước ra. Ông chủ nhà hàng hỏi rằng: « Vậy chớ ngài là chủ hiệu nhà hàng nào, tôi chưa được biết, xin Ngài làm ơn cho rõ ».

Tên kia cười lớn và trả lời rằng: Thưa ngài, tôi chẳng phải là chủ nhà hàng nào mà cũng chẳng có cai quản nhà hàng nào hết. Tôi với ngài đồng nghiệp là nghề đông một cái chủ nghĩa chắc đâu lột da người đó thôi.

Tiện đây xin có mấy lời cảm ơn 60 quan ngài đã giảm bớt cho tôi.

Nói rồi 2 vợ chồng anh ta đắc nhau đi tuốt.

∴

Học trò siêng

Người cô hỏi cháu : Cháu đi học về đó phải không ?

Đứa cháu (ú tùi) : Dạ thưa phải.

Người cô : Cháu có học giỏi chăng ?

Đứa cháu : Dạ cháu có học lắm.

Người cô: Ở trong lớp cháu làm những gì?

Đứa cháu : Dạ, cháu đợi tới giờ về

TRUYỆN TÔ-HUỆ-NHI 3 cuốn (trọn bộ) giá... 0$25
OÁN-HỒNG-QUẦN 1 & 5 (còn tiếp) giá... 0$25

Tàu chạy Lục-tỉnh

Chiếc MÉKONG chạy đi Pnom-penh Angkor-Baopréah, ngày thứ ba 18 Aout 1925, 9 giờ tối.

Chiếc MÉKONG chạy đi Cambodge-Laos ngày thứ ba 18 Aout 1925, 9 giờ tối.

Chiếc BATTAMBANG chạy đi Prompenh Angkor-Baopréah, ngày thứ năm 20 Aout 1925, 9 giờ tối.

Chiếc KHMER chạy đi Ouest, ngày thứ sáu 21 Aout 1925, 9 giờ tối.

Chiếc L. BLANCHET chạy đi Cambodge-Laos, ngày thứ bảy 22 Aout 1925, 9 giờ tối.

Chiếc KRATIE - ANHAM chạy đi Cap-Saint-Jacques, ngày Lundi, Mardi, Jeudi et Vendredi, à 8 heures. Samedi, à 13 heures.

Rượu chát trắng ngọt

Uống cũng như Champagne bổn-hiệu có trữ bán mỗi ve 0$50 mua từ ve 0$30. Có bán nước đá mát lắm.

Muốn xin biết thơ cho.

BÙI-QUANG-NHƠN — Bentre

RU'Q'U PIPPERMINT

BỔI CHO ĐƯỢC HIỆU

GET!

Được hay uống mát khan giọng và tiện. Làm bằng đường tin anh.

BÁ CHÚA NHỮNG CRÈMES DAT-RÀ.

Pha lộn với nước, rượu Bạt-bà Pippermint uống lấy làm mát mẻ lắm. Hàng chế ra từ năm 1796 của GIET FRÈRES ở thành REVEL (Tỉnh Haute-Garonne)

HÁN-VĂN HÀM-THỤ

Nay Bản-cục mới mở ra việc **HÁN-VĂN HÀM-THỤ** nầy, là để dạy những người muốn học chữ Hán, mà bài học gửi đi bằng phong-thư.

Thể lệ và cách thức, in tường tại một tờ bá-cáo riêng. Tiếp có giấy hỏi, sẽ gửi.

TÂN-ĐÀ TỪ-THƯ-CỤC
58 Rue du Coton.— Hanoi

Quảng cáo

ĐÍNH CHÁNH

Phàm mỗi việc đều do nơi lý lẽ mà luận; vậy không kể phần nhiều đứng biết xét suy mà đem lòng thương tưởng cuộc buôn bán thực thà tử tế của M. François Sự bán hột xoàn ở Chợ-cũ Saigon (lối đường đây phố chà bán vải) người ra còn một it kẻ dua nịnh, hoặc vì chuyện nghề buôn hột xoàn, vì thấy tiệm M. François Sự bán hột đã tốt mà lại rẻ hơn của họ, thì họ phải ế, cho nên rằng hiếm đều nói của người là xấu, là mắc vân vân, ấy là lẽ thường thấy, chớ kỳ trung M François Sự bán hột thật tốt và đã hàng mà lại giá cũng phải rẻ hơn lắm. — Vậy ta nên tận tiết cho hiết cần do thì mới rõ: là M. François Sự mua hột xoàn ngay chánh gốc hay là đâu ? — M. François Sự số phí nhiều hay là ít ? Còn chế khác số phí sing nhẹ ? thì biết đâu là rẻ mà tốt và đáng tin cậy; chắc, theo lý thường M François Sự mua ngày cho nên đủ thứ ấy là người chuyên môn, cho nên ắt tốt và rẻ hơn của những kẻ sĩ lại ở đây, vậy ta nên vì lòng nhiệt-thành đến giúp cùng có dịp khuyến kẻ khác đến giúp người Annam một nói giống với ta và từ lẻ đáng tin cậy như M François Sự vậy mới vui lòng.

RẺ QUÁ ! THẬT RẺ QUÁ ! !

Một quyển tuồng cải-lương rất có ích cho phong hóa nước nhà, dày ngót trăm trương, giấy láng có hơn hẳn chục bài ca và nhiều câu ngâm) như quyển tuồng TIẾT-LIỄU LƯƠNG-DUYÊN của tác-giả Lâm-đoan-Chánh mà giá bán có năm cắt bạc, thì thật rẻ quá.

Vậy ai là người yêu phong mến tục đâu, xin hãy mua giùm làm nghĩa.

Các nhà buôn sách đều có trữ bán tuồng nầy.

Mua sỉ có hoa hồng nhiều, mau mau viết thơ cho M. Lâm-nguyên-Sĩ, giáo tập Cai-rang (Cantho) mà thương nghị.

P. S. Người nào muốn cho con, cháu gái mình theo đường ngay, chừa nên vay thì đừng có tiếc 0$50.

Hãy hỏi mua cho được quyển tuồng nầy mà cho con, cháu gái mình đọc.

Như vậy mới phải là người biết mến, thương phong hóa.

Ai đâu??? Ai đâu??? Ký-giả đây dám hỏi.

PENSIONNAT

Huỳnh-văn-Chợ

CHOLON.— Route Mytho

Trường dạy thi bằng-cấp sơ-học và bằng-cấp tốt nghiệp (Certificat d'études primaires et diplôme de fin d'études complémentaires).

TỰU TRƯỜNG
NGÀY 17 AOUT 1925 — nhằm 28 tháng sáu Annam.

Xin viết thơ trước đặng bổn trường để dành chỗ.

VỀ VIỆC TÀI CHÍNH

Ngày 18 Août 1925.

GIÁ BẠC

	18-8	17-8
Nhà-nước.....	12 F. 20	12 F. 20
Ngân hàng Đông-pháp..	12 30	12 30
Société de Gérance de la Banque Ind. de Chine.	12 30	12 20
Hongkong Shanghai....	12 35	12 25
Chartered Banc.....	12 30	12 20

∴

MÈ CỐC

Giá tùa chỗ đến nhà máy Cholon bao lấy luôn giá 100 kilos.

Vinhlong (Gạo-mới).....	6$00 à 6$10
Gocong (Gạo-mới).....	6 20 à 6 30
Bai-xau (Gạo-mới).....	6 10 à 6 20
Bachlieu (Gạo-mới).....	6 20 à 6 30
Namvian { Gạo trắng mùa cũ..	5 65 à 5 75
Namvian { Gạo đỏ mùa cũ....	5 25 à 5 35
Gia-thường (Gạo mới).....	6 12 à 6 22

Tàu đi các nước

TÀU CHẠY VỀ

Chiếc CEYLAN ở Port-Said đã khởi chạy qua Đông-pháp hôm ngày 12 Août.

Chiếc PAUL-LECAT ở Nhựt-bổn và Trung-quốc sẽ tới Saigon ngày 2 Septembre.

Chiếc CHILI ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon ngày 20 Août lối 4 giờ chiều.

Chiếc ROUMIE ở Tonkin sẽ đến Saigon, ngày 23 Août.

Chiếc CHANTILLY ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon, ngày 26 Août.

∴

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc PAUL-LECAT sẽ chạy đi Pháp-quốc ngày 7 Septembre.

Chiếc CAMRANH sẽ chạy đi Tonkin lối ngày 20 Août.

Chiếc CHILI sẽ chạy đi Annam và Tonkin, ngày 23 Août.

Chiếc RÉAM sẽ chạy đi Bangkok, ngày 21 Août.

TRƯỜNG - TƯ

NGUYỄN - PHAN - LONG

SAIGON — Đường Legrand de la Liraye, từ số 204 tới số 216 — SAIGON

Bực trung-học, dạy đặng lấy Bằng-cấp tốt-nghiệp *(Diplôme de Fin d'Etudes Complémentaires)*, có ba lớp: năm thứ nhứt *(1re Année)*, năm thứ nhì *(2e Année)*, năm thứ ba *(3e Année)*.

Có ba vị giáo-sư Langsa dạy; một vị bác-vật *(Ingénieur)* trường Ecole des Arts et Manufactures, một vị cử-nhơn văn-khoa, một vị tú-tài văn-khoa và ba vị giáo-sư bổn-quốc: một vị tú-tài vì hai vị có học trường Cao-đẳng Sư-phạm Hanoi.

Bực sơ-học, dạy đặng lấy bằng-cấp tiểu-học *(Certificat d'Etudes Elémentaires)* và Bằng-cấp sơ-học *(Certificat d'Etudes Primaires)*, có ba lớp: lớp nhứt *(Cours Supérieur)*, lớp nhì *(Cours Moyen)* và lớp ba *(Cours Elémentaire)*.

Có giáo-sư chăm dạy ban ngày, tối lại dạy thêm nữa.

Trường mới mở cửa đặng hai năm *(15 Septembre 1923)* mà năm ngoái *(1924)* đã đặng 40 trò thi đậu Bằng-cấp sơ-học rồi. Năm nay trường cho 54 trò đi thi Bằng-cấp tiểu-học thì đặng 52 trò đậu. Còn thi Bằng-cấp sơ-học, tuy khó, làm cho thi-sanh bị rớt rất nhiều, nhưng trường cho 36 trò đi thi cũng đặng 29 trò đậu.

Bởi vì tiếng Lang-sa rất cần cho con nhà Annam, nên trường chuyên dạy rất cần-mẫn, học trò học mau tấn tới.

Tựu trường ngày Chúa-nhựt 4 Aout 1925 (rằm tháng sáu Annam).

Chư quí-vị có muốn cho con cháu học tại trường, thì xin viết thơ cho **M. Nguyễn-phan-Long** Đốc-học trường, 204, *rue Legrand de la Liraye, Saigon, đặng hỏi điều lệ của trường.*

XE MÁY HIỆU :

J. B. LOUVET

ĐUA GIỎI HƠN HẾT VỀ ĐƯỜNG LỘ VÀ CHẠY PISTE

ăn hạng nhứt trong đua

HỘI HOÀN CẦU VỀ CHẠY MAU

ăn hạng nhứt chạy xa 936 k^m

HƠN CÁC HIỆU KHÁC

XIN MỜI QUÍ VỊ ĐẾN XEM XE NƠI HÃNG

« AU SPORTIF FRANÇAIS »

135.— Rue d'Espagne.— Saigon

MỘT MÌNH LÀM ĐẠI-LÝ CHO XE HIỆU:

J. B. LOUVET —:— ELDÉE —:— A. S. F.

và cho VỎ và RUỘT **BERGOUGNAN**

Hãy nhìn cho rõ cái nhãn nầy:

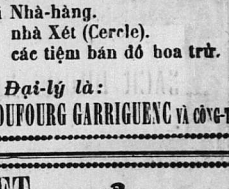

Ay là nhãn rượu Bọt-tô (Porto) rất ngon

Hãy hỏi nó tại Nhà-hàng.

nhà Xét (Cercle).

các tiệm bán đồ hoa trừ.

Đại-lý là:

ÔNG CHARRIÈRE DUFOURG GARRIGUENC VÀ CÔNG-TI

C.J. BONNET

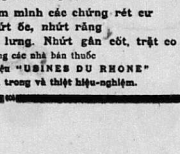

HÃY NÀI CHO ĐẶNG CÁI HÌNH

NGƯỜI CỠI NGỰA NẦY

khi Chư-tôn muốn mua hàng lụa

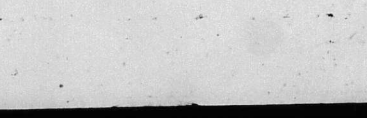

THUỐC HIỆU **ASPIRINE DES "USINES DU RHONE"**

là thuốc để trừ những bịnh:

Nóng lạnh, sổ mũi, rêm mình các chứng rét ev

Nhứt đầu, nhứt ốc, nhứt răng,

Đau mình, đau mẩy, đau lưng. Nhứt gân cốt, trật co

có bán cùng trong các nhà bán thuốc

Phải đòi hỏi cho đặng hiệu **"USINES DU RHONE"**

mới chắc thuốc tốt, tinh trong và thiệt hiệu-nghiệm.

Bắt á-phiện lậu

Chiếc tàu Yuen-Lee mới chở qua một lớp Khách-trú quá đông, thuộc quy chưa từng có. Lũ nầy trốn trường huyết - chiến, hồ chốn dạn tên linh qua xứ ta tập nghiệp làm nên chớ học về Tàu nuôi mẹ nuôi cha, giúp con, giúp vợ. Tuy nói rằng chở hành khách quá giang chớ cũng còn chở nhiều món khác nữa. Bởi vậy khi đem đồ xuống thì đã có người mách cho sở Thương-chánh rồi. Vậy mà dưới tàu có ai hay đều chi đâu ?

Khi tàu vừa cập, cậu thì đã có linh, sở mật-thám chực sẵn. Lại còn mấy trăm lính khố xanh khách đều rều-rều theo lính đến sở xanh-ỷ. Lục soát từ người nhưng kiếm chẳng đặng gì, nên phải dùng phương khác. Sớm mai hôm kia, quí ông Vincensini, Jeandot, Rossi và Vigie ở sở Thương-chánh xuống tàu hầu lục soát. Hỏi quan tàu, quan tàu chẳng biết, hỏi mạch-bỏ, mạch-lộ không hay, chẳng biết việc niêm gay, không hay đều trở ngại, vẫn cứ làm đại, chưa có chút mỏi gian.

Vậy hay vậy, quí ông nói trên kia lên truyền linh đào soát cả tàu, trong ket, trong hộc, theo gốc, theo hầm không chừa một chỗ. Nào phòng, nào hầm máy, nào chỗ ở của mạch-lộ thầy bị vạch tìm. Mấy thùng nước đều đổ đầy, hàng hóa chở chưa kịp đều quăng lên trên. Giờ nầy sang giờ nọ, sớm mới tới trưa, trưa vẫn đến tối mà linh lục-soát vẫn kiên-gan bền-chí, quyết tìm ra mí mới nghe. Không lẽ ngã lòng kéo nhau ra về tay không, tụi Ông Hồn cười gay, sức nào mà chịu. Chịu trận vậy luôn cả mọi đêm nữa mà cũng phăng chưa ra mối. Trọn cả 30 giờ không ngủ, mặt lì, mày chầu, mỏ hỏi ra vởi dầm, áo quần lem-luốt. Nhưng chưa đến nỗi ngã chi. Càng xét càng ngày, càng lục càng hăng, chưa thạng, tay dầu mọi mới, móc móc, thình linh đồng một tiếng la lên, khi sắc hóa tươi cười.

Lối mười giờ sáng hôm qua dương lục hầm thang xây có tên linh ngó thấy hầm thang có hai dây. Dở vào ra quả thấy lỗ xổ có hộp á-phiện lậu nhấp nhăng dưới bóng đèn leo lét. Hết thảy cân đặng 140 kí-lô. Tính lại xét từ sớm mai chúa-nhựt tới 10 giờ trưa thứ hai, bèn lâu vậy mà tài gì không ngã chi. Nhưng linh sở Thương chánh vẫn không, kiên gan, trì chí, rốt cuộc lại được chút vui riêng, vui về bổn phận. Á - phiện bị nhà-nước lấy. Còn dương mớ dường lạ vẫn lo tìm mọn kết mưu, nỗi trắng đen khó rõ âm hao, dới cật vấn thề nào mới biết.

CÂU CHUYỆN ĐÊM THỨ BẢY

CẦN PHẢI CHỈNH ĐỐN LẠI

Nhà hàng Cửu-long-Giang

Hôm thứ bảy, cùng một bạn thừa nhàn rảo bước, lần theo phố chợ mới. hết câu chuyện nầy sang qua câu chuyện no, đi ngang qua nhà hàng Cửu-long-Giang mà không hay. Thấy thiên-hạ lớp trong lớp ngoài, lại nghe lảnh-lót dọng người ca, tiêu-teo dậy đờn trỗi. Chúng tôi bèn dừng bước ghé vào. Tính để uống mới nghe một ly cà-phê sữa thì đã ăn cơm rồi. Vào trong thì xem cách sắp đặt có vẻ trang-hoàng, có mùi nghệ-thiết. Nhưng tiếc vì bồi đọn chẳng đặng sốt-sắng hãi-hùi. Chúng tôi vào ngồi đợi trót 10 phút đồng-hồ mà không thấy một cái bóng bồi đến hỏi. Đi qua đi lại, đi lại đi qua, ấp cổ giữa chợn mình. khán bàn vắt nai coi cả mâu tự đất. Rốt lại có một ông mặc áo bà-ba lục soạn, —chắc ông chủ nhà hàng — thấy liền qua cản phòng phía bên kia. một hồi mới có một tên bồi ra hỏi. Uống xong chúng tôi không có bạc lẻ đưa giấy năm đồng. Một tên bồi lại lấy đi thối. Cái cách thối tiền cũng mau không sức nói, trót 10 phút đồng-hồ. Chúng tôi đứng dậy lại đàng cửa hỏi mới đưa. Vậy xin đề lời khuyên ông chủ nhà hàng nếu muốn sự buôn-bán càng phấn-chấn thì cần phải tìm bồi sốt sắng, dạy dỗ cho hẳn hòi, đừng để chẳng ai coi, nó hà rùa tiếp khách một cách rất « người lạnh » thì có lẽ cũng thiệt hại cho chủ mà chớ !

∴

Gánh hát Phước-Xương

Sẵn đó chúng tôi lần qua Modern-Cinéma. Thấy có dán chương-trình hát bộ sáng đem. Gánh hát Phước-Xương hát. Hát hai xuất : xuất thứ nhứt Cửu-hôn Giang-tả toàn là hạng nữ làm trò, xuất thứ nhì Tử-Vực trảm Cửu-đầu-yêu. Mua giấy vào. Cách sắp đặt chỗ ngồi rất lộn-xộn. Ghế sổ chúng tôi mua đã có người ngồi trước rồi. Thấy vậy chúng tôi lại nói với người coi sắp chỗ. Tưởng sao ? tỏ ra tên nầy lại nói lập cập, hại người kia không chịu đi, nó đi vô, đi ra, đi qua, đi lại mà chúng tôi vẫn đứng khang chừng trót 15 phút đồng-hồ. Tưng lắm chừng, tôi mới ra nói người gươchet, thì có cho một thằng bé con vào, nó đứng nó ngồi, nó trở nó chỉ mà hai người kia cũng vẫn ngồi tro-tro, anh bèn xem bát tiền. Cái độ ngồi được ghế cũng đến nửa giờ. Chẳng chịu nổi về cách điệu. Hát đâu chẳng tuyệt vời, nhưng đều đều với nhau, đảo xướng đảo, kép xướng kép. Nên khen Năm-Nhỏ, Năm Sadec, Pim-Sa, đóng mấy vai Châu-Do, Triệu-Tử. Ngô-tôn-Quyền xuất sắc đâu là trai động cũng khó mà ăn qua. Nên khen hai Dành đóng vai Tử-Vực, buồn phải mặt buồn, giận phải mặt giận, vui phải mặt vui.

Trên sân khấu để con nít ngồi tàng khang chạy qua chạy lại rất lộn xộn. Cái cách đọn lớp cần phải canh cải lại cho nghiêm chỉnh. Có cái nầy làm cho người coi hát phải ngạc nhiên, Hát xuất Tử-Vực trảm Cửu-đầu-yêu, đến lúc Tử-Vực sử thanh truyền linh cho Xích - bảo đi cứu Xích - Phụng-Nghĩa là nữa chừng mà lác đác mới ở giờ — Xích-Bảo hát một câu đầu mà, trong buồng có người coi ra biểu « nàng luôn », ủy người nầy Xích-Bảo liền tiếp « cứu nàng », làm người coi hát quả ngạc-nhiên. Muốn hát chừng nào thì hát, muốn vắng chừng nào thì vắng, thị thiên-hạ không biết dùng, đồng tiền hay sao? Tôi rằng biết xây ra việc nầy là tại ấy khuya rồi không người đốc sức, vắng chủ nhà, gà muốn mọc đuôi chi thì mọc. Gánh hát Phước-Xương là gánh hát có tiếng trong Nam-kỳ. Ước MM. Cương và Xương ra công chỉnh đốn lại, sửa đổi lại thì gánh hát càng thêm rỡ tiếng mà ! !

Một người đi dạo.

Công-ti quản-hạt đại-thương

GRANDS MAGASINS CHARNER

ở góc đường Bonnard và Charner

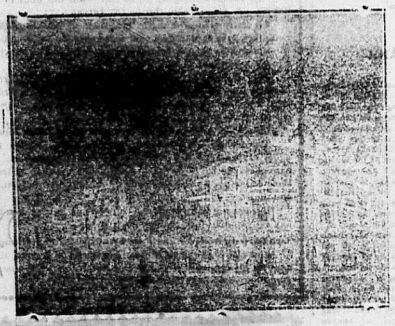

Máy nổi Đường nhỏ — tại số quản-lý số 160.
Đường nhỏ — tại hãng buôn bán số 645.

Dây thép đồ tắc: MAGCHARNER

TỪ NGÀY THỨ TƯ 12 AOÛT

Sẽ để bán rao hàng các thứ rượu khai vị có danh tiếng

hiệu: «ERVEN LUCAS BOLS»

Liqueurs fines

Apricot brandy	mỗi chai...	27 frs	Curaçao orange sec	id. ...	28 frs
Cherry brandy doux	id. ...	27	Kummel	id. ...	23
Cherry brandy sec	id. ...	28	Marasquin	id. ...	21
Crème de menthe	id. ...	27	Peach brandy	id. ...	28
Crème de cacao chaud	id. ...	27	Old tom gin	id. ...	22
Curaçao blanc extra sec	id. ...	28	Spécial dry gin pour Cocktails	id. ...	22

Liqueurs à base de grand Cognac

CHERRY BRANDY grand Cognac, mỗi chai. 35 frs | CURAÇAO grand Cognac, mỗi chai..... 32 frs

NÊN THỪA DỊP GIÁ BẠC CAO LÚC NÀY MÀ MUA ĐỒ

SỰ NGAY THẬT LÀM CHO CHÚNG TÔI TRỞ NÊN MẠNH

Thùng thơ số 528

SÁCH CÓ ÍCH

Quan Y-khoa tấn sĩ SARRAMON làm mới rồi cuốn sách DƯỠNG SANH dịch ra bằng chữ quốc-ngữ, in có nhiều hình để cắt nghĩa trong các chứng bịnh và cách điều trị. Thật là một quyển sách có ích cho mỗi người. Ước ao sao mỗi nhà có một cuốn để coi theo đó mà phòng bịnh hoạn và cách vệ sanh thì lấy làm quí lắm.

Giá mỗi quyển..... 1$20 | Phụ thêm tiền gởi.. 0$20

CÓ TRỮ BÁN TẠI

NHÀ IN L'UNION NGUYỄN-VĂN-CỦA

157 đường Catinat — SAIGON

Một quyển sách hữu ích!

Mới xuất bản một quyển sách tựa đề «Les Administrations et les Services Publics Indochinois» của ông De GALEMBERT, Tham-biện hạng-nhứt ở Hanoi soạn ra. Mục-đích quyển sách này là biện-giải việc chánh-trị trong cõi Đông-pháp. Rất có ích cho những vị sắp ra thi Thừa-biện cũng các hội thi khác.

Trử bán tại nhà in *Union, 157, Rue Catinat — Saigon.*

Sách dày 888 trương, giá... 10$00

Xin gởi theo 0$40 tiền cước phí.

Vệ sanh chung

Ai có ý xem xét kỹ thì thấy trở mấy năm sau đây người Annam mà nhứt là mấy tay mộ thể thao trước khi lập diễn những miếng quyền mệt nhọc họ hay dùng thứ rượu chát hiệu «PREIGNAC».

Thứ rượu nầy mùi vị điều dàng dễ uống, mà chất rượu lại hiền làm cho bổ khỏe, giăng gân cốt, giúp thêm sức mạnh thiệt là một thứ rượu đại hữu ích cho mấy nhà luyện tập thể thao.

Bán sĩ và bán lẻ tại hãng BOY-LANDRY. 17, place du Théâtre Saigon có thứ rẻ chai sẵn và có thứ trong thùng còn nguyên.

AI MÀ DÙNG THUỐC HUỲN của ông Lương-y DEHAUT mà XỔ thì chẳng cần chi phải CỮ ĂN và an dưỡng trong phòng. Thuốc huờn nầy dễ uống lắm và đã mau xổ lại xổ rất êm thấm.

Bán tại: Nhà ông Lương-y DEHAUT, 167, Faubg. St-Denis, Paris, và hiệu trong thế-giới-chỗ nào có bán.

Soieries NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN

NHÀ BÁN HÀNG LỤA

Số 42, đường Catinat, 42. — Saigon (ở giữa mấy tiệm Bombay) Saigon

Téléphones. Magasins n° 566. Direction n. 529. | ADRESSE TÉLÉGRAPHIQUE: Nguyênđứcnhuận. Saigon

Bổn hiệu bán đủ thứ hàng Bombay, hàng Tây, hàng Tàu, hàng Bắc

LƯỢC KỂ ÍT THỨ:

CẨM-NHUNG: Cẩm-nhung trơn, cẩm-nhung bông dệt, cẩm-nhung bông đôi, cẩm-nhung mình các, cẩm-nhung mình nhiều. đủ hạng dầy mỏng và đủ màu sắc.

TỐ: Tố trơn, tố có bông nhỏ, bông lớn, tố màu, tố hai da, tố mình các, tố bông nổi, tố xanh bông lớn may áo rộng, tố Hanoi và tố Huế-kỳ tốt nhứt hạng.— Nhung thiệt tốt có đủ màu.

SATEN: Saten trơn, saten mình, saten bông thêu, saten trắng thiệt tốt để may quần.

HÀNG Lạ: Mới có hàng lạ như là : Câu-xoăn, cẩm-vân đợn sóng, cẩm-nhung bông lạ và nhiều thứ hàng lạ khác nữa các-bà, các-cô thích dùng lắm.

HÀNG TRẮNG: Lục-soạn Bắc-thảo, lục-soạn Thượng-hải, lụa Lèo, cẩm còn hay là lục-soạn điển-khí, cẩm-nhung, lai có thứ lục-soạn Hanoi trắng tốt và chắc lắm để may đồ mát hoặc Pyjamas thì đẹp lắm.

XUYẾN, LÁNH: Xuyến, lãnh nhuộm tại Bếntré-Cao-lãnh, nhuộm đen nước, rứ mát tay, bảo lãnh dùng đến rách không trả.

Cũng có bán ô-trâu, vải-mùng, giày cao gót gắn bút, dầu thơm, phấn, đồ thêu, đồ chạm, salon cẩn vân vân....

Lại có trữ **ni, tussor, laine, serge** nhiều thứ tốt nhứt hạng để bán sĩ cho thợ may và bán lẻ cho qui-ông, qui-thầy mua về mướn may thì lợi lắm mà lại được hàng tốt.

BỔN-HIỆU, cẩn bạch

Khi trong mình có rắn ngứa thì đừng có quào gãy trầy da lấy Pommade Cadum thoa thì hết tuyệt.

CHỢ-LÁCH THỜI ĐÀM

MỘT CÂU CHUYỆN LẠ

Hôm nọ tôi thừa mảnh đi đạo, bỗng gặp một người trao cho tôi một mảnh giấy có viết mấy lời sau nầy, tôi xin đăng nguyên văn, không thêm một nét, không bớt một chữ để cho chư-tôn nhã dượt và sau nầy để vài lời chất-vấn. Nếu sự sau nầy là sự thật thì cũng là một điều bổ ích cho lịch-sử nước nhà, mà nếu là một câu chuyện hoang-đường để đổi thế gạt dân, thì cũng là một điều hại cho xã-hội.

Tờ ấy như vầy :

Sự tích chùa Bình-sơn.

Chợ-lách, Cái-mích

« Quan Chủ-quận thượng lo sống tu hãy giờ.

« Chùa nầy cất đời vua Cảnh-Hưng Gia-long, của quan Huyện cựu trào Vĩnh-bình (Chợ-lách), làm bằng ngói.

« Hòa-thượng ở chùa đó tên là hòa-thượng Bảo, tới sau khi hòa-thượng đó tỷ trần, thì có Đại-Pháp qua chiếm Nam-kỳ. Mấy người ở gần chùa đó, *không cái đại-thần-chung* (!) lớn bằng cái nầy *mà đem mấy ông Phật*, lấy cái đại-thần-chung *đập lọt xo xuống sơ.* Chùa đổ sập hư chừng 20 năm, thời cái xóm đó xảy-sảo bịnh hoạn, hay đau hoài, *nằm chiêm bao thấy biểu lập chùa* thời bình yên, ngày nay chùa là hư tệ trong xóm không tiền mà tu bổ, nên quan Chủ-quận thấy vậy ra càng làm chay và tới đàng làm chùa bằng ngói.

« Ngài tính làm lại chừng hết 1.200, 1.300 đồng bạc. Quan Chủ-quận làm ba tháng nữa chùa rồi, *mùng làm tháng hai sang năm, ngài an-chay khán nguyện rồi lấy cái đại-thần-chung với mấy ông Phật đem rô chùa* rồi thì *mùng làm tháng tư an khánh-tân chùa.* »

∴

Ở dưới không có ai ký tên, mà cũng không có đề ngày mấy tháng mấy.

Coi rồi tôi lấy làm lạ, người một lên hỏi khách :

— Tờ nầy của ai đặt ?

— Của quan lớn !

— Quan lớn sao ?

— Thật vậy.

Tôi lấy làm lạ hơn nữa, hỏi :

Chùa Bình-sơn là chùa nào ? Có phải chùa « *Sám-kỳ-tự* » mà quan quận tổ chức làm chay hồm trước đây chăng ?

— Chính đó.

— Ủa, bảy cuộc làm chay thâu tiền bá-tánh dư cỡ 600 bạc hiện, thế cũng khá quá, sao không dùng tiền ấy mà sửa sang chùa, nay còn thua là chùa hư, *chuông nó Phật bị chôn dưới ao*, là cớ gì ? Vậy chớ hồm mọ làm chay cúng phật nào ? Lạy phật nào ? Hay là đem lại miệng ăn mà bày cuộc lè ?

— Không phải ! Có phật tại chùa chớ !

— Cái mõ còn là nữa cho !..... Có phật tại chùa ? Đã nói phật với chuông nằm dưới ao, phật nào nhảy xốm lên ngồi đó ?

— Phật là Phật của ông hòa-thượng Sám ở Mỹ-tho chớ đem qua đó chớ.

— À ! Ký ha. Bởi mấy ông Phật của hòa-thượng Sám còn hiện tại chùa Bình-sơn đó không ?

— Còn. Mà *điều cổ sự bất bình chi đó nên ông hòa-thượng đời rời mấy ông Phật đi chỗ khác. Sự bất bình đó ngày nay* nguyên-do là tại trước khi thầy Sám đặt hiệu chùa là « *Sám-kỳ bửu-tự* », tôi quan lớn nghe lời ai không biết, nhè sửa lại là : « *Kỳ-bửu-tự* » ý hoặc là không không để cho tên ông Sám đứng trước chữ *kỳ*, đứng ấy xem ra vô lẽ ; vả lại chữ *kỳ* mà nằm sau chữ *sám* lại mất nghĩa hay đi.

— Chà chà ! Ông thầy nầy cũng hách dữ a. Mà thôi, câu chuyện ấy cũng chẳng lo gì ở đây. Tôi chỉ xin hỏi : Anh đưa tôi xem tờ nầy là cớ ý gì ?

Khách trả lời mà có hơi ngượng :

— Ấy là tôi vâng lịnh quan chủ quận mà đi «lôi» cậu có lòng tưởng phật thì hãy lì-cùng ít nhiều đặng cứu phật khỏi nạn !!

— Tôi cũng sẵn lòng đo chớ; nhưng thuở nay tôi vẫn nghe phật cứu độ cho dân-gian chớ chưa từng thấy dân-gian cứu khỏi phật bao giờ.....

Tôi nói đến đó khách không muốn nghe nữa, lật đật kiếu tôi mà đi; cái vẻ sống-sượng lộ ra một cách đáng buồn cười.

Về nhà tôi nghĩ hoài mà không biết làm sao rõ nói trắng đen, không biết sao mà tin, không biết sao mà ngờ. Đời nầy có không biết bao nhiêu là sự giả-dối của những kẻ bất-lương hay thừa cái lòng nhân-từ của bá-tánh mà gạt gẫm lấy tiền một cách dễ-dàng.

Như kẻ no ra-dáng con nhà nho nhã đi đâu cũng rủ kẻ xin tiền thiện-hạ, nói rõ ràng lỡ đường lạc bước, bị bỏ, bị trộm, nên hết tiền lưng. Kẻ kia than cha chết hoặc mẹ chết đặng xin tiền của mấy nhà nhân-đức. Thậm chí dân bà cũng vậy, có người đi đường soi-sói như mẹ-mốt mà đến tận cửa ai thì than chồng đẻ, con-bò, mới nằm chỗ non ngày non tháng, bại tay xui chơn, làm ra cái vẻ thảm thương mà kiếm tiền xài. Những trò giả dối như thế không thể kể cho xiết được. Có khi bọ lại dám làm nhiều điều huyền hoặc phi thường; như câu chuyện một lão thầy chữa no làm những bí-sáng không có đi đau bão các sãi kia bắn mình mà không chết đặng đổi thế rằng mình đã gần thành chánh-quả; đao đâm không lũng, súng bắn không sờn, thần không quản đại! Bà con ta còn nhớ chăng? Đừng nói chi xa la, mới hồm qua đây thôi. Không biết người nào ở xứ mô, ngồi dưới chiếc ghe nhỏ có cặm cờ; dầu thì cạo trọc mà đội mão như mão của mấy con đao hát bộ, còn mặt thì lại vẽ cho đỏ lòm như mấy anh kép đóng vai Địch-Thanh. Oi! con người quái gở thế kia mà có kẻ tin và tiền giang thế, là phật hiện trần! Khi người đó đi ngang Chợ-lách lại có kẻ đem tiền ra cúng.

Thấy đời mà thương cho đời, mà ngán cho đời, mà cũng giận cho đời. Bao giờ người ta còn tin xằng thì quân dối thế gạt dân cũng còn mãi. Chừng ta phải cẩn-thận mới khỏi bị gạt, mà nếu ai là người cẩn thận, khi xem tờ giấy trước kia rồi có dễ bụng tin được không? Tất là không, không hẳng : Có nhiều điều đáng ngờ quá!

Đều nghi ngờ thứ nhứt.— Khách nói rằng tờ ấy của quan chủ quận đặt. Có lý nào? Viết trật nhiều chữ đáng thực cười, lời nói mõ-mõ; lại nếu là của quan chủ quận sao không thấy ngài ký tên, và có lời nào gọi là *an tiền* ở đâu mà khách bảo hỉ-cùng? Ai thừa nước đục thả câu đây?

Điều nghi-ngờ thứ nhì.—Nói rằng chuông và phật bị nằm dưới ao, hay vậy sao không thỉnh phật thỉnh chuông lên? hà và lẻ để ngài nằm lâu dưới ao từ ? Mà, có vậy sao thuở nay chưa nghe ai nói ngó thấy ? hôm dám làm chay vừa rồi đó sao không thỉnh phật thỉnh chuông lên cho bá-tánh đông xem? Vậy chớ hồm đó cũng phật nào ? không phải phật chùa Ấp - *bửu-tự* sao ? Ai chiêm-sao !... Chiêm-bao thấy chuông bằng cái nia chăng ? Chiêm - bao thấy phật biểu bắt lẻ dân nhiu đồng tiền mà hỏi nước mắt đặng làm chùa bằng ngói đẹp phật chăng?

Ai chẳng có chuông có phật dưới ao ? Ai nằm chiêm-bao? Xin ra chịu cho mọi người tin thiệt.

Điều nghi - ngờ thứ ba. — Lại nói rằng : Quan chủ-quận làm ba tháng nữa chùa rồi, mùng làm tháng hai sang năm ngài an chay khán nguyện và lấy cái đại thần chung với mấy ông phật đem vô chùa, rồi mùng tám tháng tư an khánh - tân chùa. » Quan chủ-quận đã *tu tiền* mua vật liệu đặt nhọn-công làm chùa, còn ba tháng nữa thì rồi, đã định sẵn ngày rước phật rước chuông, ngày an khánh - tân, như thế đã đủ rồi, *còn bão đi lôi, bão người ta bi-cùng nỗi gì?cùng ai? hay là cho hay sớm đặng lo liệu sửa đi* cúng đám làm chay ? Ôi! lẻ dân đã phí về khoản nầy bộn rồi đấy.

Bộ là mấy điều đáng nghi vậy, tôi rất ước mong, nếu phật quả còn bị nằm dưới ao, nếu quan chủ - quận quả có sai người đi khuyến dụ nhơn dân hỉ-cùng, thì nên làm cách nào trưng bằng cớ bằng hỏi. Bằng đó là điều huyền - hoặc của kẻ bất lương — kẻ ấy mắc tội to với phật — xin quan chủ-quận phòng trát các tổng các làng điệc đến huyện hoặc ấy, hầu tăng làng lương rao ra cho nhân-dân biết mà khỏi lầm, nếu không thì ai nấy đều mất oai-quyền quan lớn mà mất tiền rất vô lối.

Sau đây tôi xin phật ngài soi thấu tấm lòng chơn - chánh nầy : Nếu tôi nói ra là chỉ vì thấy nhiều kẻ mượn đức phật mà thâu tiền lẻ dân, mượn nhân phật mà đánh lừa bá-tánh ; ấy là kẻ hữu đại tội với phật giáo vậy.

Tôi cũng xin quan chủ-quận xét biết rằng tôi viết mấy lời là có ý ngăn kẻ cho đừng bạo và cũng có ý không không cho người làm nhơ đạo cứ danh giá của ngài cũng như những kẻ kia đã làm cho nhơ danh phật giáo,

Chi-đông-tử

CÁC SẮC THUẾ CHÁNH NGẠCH

Quyển sách nầy trước in 3000 cuốn đã bán hết. Có nhiều vị hỏi mua thêm, ấy đó đoán quyết rằng sách nầy rất hữu ích nên bổn hiệu vội vã in thêm 2000 cuốn nữa cho đủ cho các vị nào trước mua không kịp nay có mà dùng. Vì in kỳ nhì sở phí nhẹ hơn nên sụt giá nhẹ.

Chư quí-vị mấu mua gởi thơ mua kẻo hết và để mà dùng hằng năm, chẳng khác nào trong nhà có ngọn đèn sáng luôn luôn.

Mỗi cuốn : Giá..... 1$30
tiền gởi..... 0 20

Để bán tại nhà in Imprimerie de l'Union NGUYỄN-VĂN-CỦA, 157 Rue Catinat, Saigon.

Lời rao cần ích

Hãng « ĐẠI-ÍCH » ở CHOLON, Đại-lý khắp cõi xứ *Nam-kỳ* cho xe máy hiệu MALBROUG và đèn mãn - sóng hiệu « SUCCÈS » kính tỏ cùng các quí khách đặng hay : Nhơn vì hãng mới sửa soạn *mở rộng nhà buôn* cho lớn hơn khi trước nên đã dọn qua cửa số 385-385 đường Marins.

Nhơn dịp nầy hãng ĐẠI-ÍCH có bày nhiều điều rất có lợi và dễ dàng cho các nhà buôn nào muốn mua xe hay đồ phụ tùng về bán lại.

Cuộc đua tranh giải nhứt Nam-kỳ : 100 km. xe máy MALBROUG đi với boyaux hiệu HILL đặng ăn hạng tư và hạng mười.

Lãnh gởi cách lãnh hóa giao ngân cho khắp nơi.

NHÀ CHỤP HÌNH MỸ-NGHỆ

Tập chuyên môn các kiểu hình lớn thành Paris sẽ

tới KHÁNH-KÝ và Công-ti

54, Đường Bổ-na (Boulevard Bonnard). Saigon

Dây thép nói số 418 | Dây thép đồ tắc Khánh-ký, Saigon

Lãnh rửa kiểu và in ra giấy cho những người chụp hình chơi. — Chụp hình đủ kiểu, hình màu đủ sắc hình vẽ bằnh mực tàu ; chuyên môn nghề rọi hình ra lớn rất rõ ràng các nơi. — Mỗi ngày đều có chụp tại tiệm hoặc đến nhà thân chủ. Cũng có bán bàn đồ để dùng chụp hình; Rửa hình và sửa kiểu rất giống. — Ở tiệm có sẵng các kiểu khuôn. — Có bán sơn thủy bằng mực, bằng dầu đủ các màu. Vẽ sẵng hoặc vẽ theo ý quí khách đặt, khi đồng ban muốn mua sơn thủy, xin chiếu cố mà ghé đến tiệm chúng tôi trước khi mua nơi khác.

Qui khách ở Lục-tỉnh muốn thợ đến nhà chụp xin gởi hay đánh giây thép chỉ chỗ ở cho rành thợ sẽ đến tại nhà.

PETIT DICTIONNAIRE
FRANÇAIS ANNAMITE
PAR
J.-B. P. TRƯƠNG-VĨNH-KÝ

Quyển tự-vị của quan lớn Trương vĩnh-Ký dịch tiếng Pháp ra tiếng Annam, đã bật là hai năm nay.

Từ đây đến nay nhiều vị hỏi mua, bổn hãn hãy là ít đã rồi.

Quyển tự-vị nầy tuy in chữ nhỏ mà cho lớn 742 trương và có 12.3-1 cái hình rất trong tự-vị Larousse chữ Pháp.

Giá 6 1 một cuốn
Phụ thêm tiền gởi 0 74

Vị nào muốn mua xin gởi thơ hay là đến lại

Imprimerie de l'Union
NGUYỄN-VĂN-CỦA
Rue Catinat 157 — Saigon

XE MAY ĐẠP
CỦA HÀNG M. CAFFORT
HIỆU:
« ALCYON »
KHÔNG HỀ THUA AI

Đua đường trường cũng là đua tại trường thi hiệu ALCYON đều lấy giải nhứt luôn luôn.

Kỳ 24 Mai 1925, cuộc đua *Saigon — Hocmon — Saigon* 80 km. *M Didou* hạng nhứt cỡi xe ALCYON.

Kỳ 10 Mai 1925, cuộc đua tại trường đua:
1.000 thước *M. Célicourt* hạng nhứt cỡi ALCYON.
10.000 thước *M Tran-van-Chanh* hạng nhứt cũng cỡi ALCYON.

Ký tên M. CAFFORT.
No 27, 30, 36, Rue Catinat — SAIGON

MỠ THƠM
HIỆU
BERTHUIN
PACHOD Frères & Lyon Cie

Các món của hãng gạch máy
HIỆU:
SATIC & TITAN
Gạch miếng, khối to, viên lớn, gạch lót
ĐỦ HẾT CÁC KIỂU AI ĐẶT MÓN CHI ĐƯỢC CẢ
CÔNG-TI NẶC DANH LÀM GẠCH NGÓI
ĐÔNG-PHÁP
34, đường Charner, Điện thoại: 108
Điện tín: SATIC SAIGON

Nguyễn-văn-Thiết
QUẢN-LÝ
PHÁP-VIỆT KHÁCH-LẦU
Hôtel de France
135, Rue Catinat N° 135 — Saigon
Giá rẻ hơn các nơi

ĐÔNG-PHÁP CÓ MỘT!
KIẾN XEM SÁCH CỦA PHÁP-QUỐC VÀ CẢ NƯỚC
BÁN-SỐ THỜ CỦA MẤT GIÁ GIẢM NỬA BẤT TỰ NHIÊN, CHẲNG THỂ BIẾT ĐƯỢC
LẦN KIẾN SỬA KIẾN
Bản Kiến do theo toa Lương-y kỷ-lưỡng.
XƯỞNG RIÊNG LÀM KIẾN THEO Y-KHOA
CỦA NHÀ THUỐC CHÁNH L. SOLIRÈNE
Ở NGANG NHÀ HÁT TÂY
SAIGON
Tổng lý: Ông G. HERBERT, thiện-nghệ về nghề kiến mắt. Cả cấp bằng tại thành Paris.
CÓ BÁN: Máy học-sinh — Ống thổi — Ống Âu thụt-biển — Ống Hâu-thử chậm.
Các đồ khí-dụng đang-đồng.

KIẾN MẮT "CRISTAL AMERICAIN"
Kiến "Cristal Américain" của chúng tôi bán, trộn theo cơ mắt, xem tỏ hơn, sáng hơn kiến thường bốn chục phần. Dùng mang đọc sách, viết bài luôn giờ này sang giờ nọ mà chẳng chút mệt mắt.
Mang trong giữa ánh-sáng mặt trời rất mát, chẳng loá mắt mà vật mình xem cũng chẳng đổi màu.
Mỗi cặp kiến có cho giấy bảo-kiết năm năm.
Cho kẻ nào mà cần phải dùng hai thứ kiến (kiến xem xa và kiến trông gần), chúng tôi lại có chế thứ kiến riêng hai tròng, nhưng chẳng thể biết được. Dùng một cặp mà xem xa gần đều đặng không cần phải có hai cặp.
Gọng xuy-vàng chắc bền-Quốc cũng tốt như gọng vàng thiệt vậy bảo kiết trong mười hai năm.

PHÒNG TRỒNG RĂNG
VINCENZI
Quan Tấn-sĩ Lương-y MALEACH ở Paris
Chuyên nghề trị bịnh đau bọng và răng. Trồng răng vàng và các thứ
Dây thép nói 371
Số hiệu 22 đường Lagrandière
Khám bịnh từ 9 giờ đến 12 giờ mỗi bữa và đến chỗ kỳ hẹn

Thăng quan tân tước

Niết-ti

Lên chức thông phán trật nhứt :
M. Dong van Cau (Travinh), Thông phán hạng nhứt.

Lên chức thông phán hạng nhứt:
M. Truong minh Ba (Saigon), Thong phán hạng nhì.

Lên chức thông phán hạng ba :
M. Pham thai Hoa (Cantho), Thông phán hạng tư.

Lên chức thông ngôn hạng nhứt:
M. Hui minh Duong (Saigon), Thông ngôn hạng nhì.

Lên chức thông ngôn hạng nhì :
M. Le quang Thuat (Chaudoc), Thông ngôn hạng ba.

Lên chức thông ngôn hạng ba :
M. Kiên Lu (Bachgia), Thông ngôn hạng tư.

Lên chức thông ngôn hạng tư :
MM. Ng v Ba (Longx.), thông phán hạng năm
Quang duy Tho (Mytho) »
Lâm van Tâm (Saigon) »
Phạm viet Thân (Mytho) »
Ly Niêu (Saigon) »
Lê hang Y (Baria) »
Bui van Khá (Saigon) »

Lên chức thông ngôn hạng năm :
MM. Tran v Nga dit Kim (Saigon) thông phán hạng sau
Nhok (Cantho) »
Lâm ngoc Chuong (Socltang) »
Ng van Danh (Tayninh) »
Huynh van Nghe (Saigon) »

Lên chức kinh lịch hạng nhì :
M. Ng viet (Longxuyen), kinh lịch hạng ba.

Lên chức phaiton chef hạng nhì :
M. Tran v Tri (Mytho) Agent pr. hạng nhứt

Lên chức agent principal hạng nhì :
M. Do van At (Bienhoa) Agent hạng nhứt

Lên chức agent hạng nhứt :
M. Duong thanh Dan (Bienhoa) Agent hạng nhì

Lên chức agent hạng ba :
Phan v Lan (Saigon) và Nguyen van Mui (Tayninh), Agents hạng tư.

Lên chức agent hạng tư :
Trinh khanh Vay (Saigon), Bui van Khuon dit Triêu (Bachgia), và Truong van Song (Bachgia), Agents hạng năm.

La solde mensuelle des hommes de peine du Palais de justice de Saigon est portée : Ng. van Ky, de 15 à 17$ (dix sept piastres) Tran v Man, de 15$ à 17$ (dix sept piastres)

SÁCH NÊN XEM

1° Tạp-chí của hội « VIỆT NAM THANH-NIÊN » mỗi số. . . . . 0$ 40
2° Nho-giáo « LA DOCTRINE DES NSO » của ông Trần-trọng-Kim mỗi quyển. 0 40
3° Thế nào là một nền Văn-minh ? *Qu'est-ce-qu'une civilisation ?* của ông « P. MONET » mỗi quyển 0 25
Có để bán tại Imprimerie de l'Union. — Saigon, *ở xa xin gởi thêm 0$ 20 tiền gởi.*

Cuộc xổ số
CỦA TƯƠNG-TẾ HỘI NĂM 1925

Chiếu theo lời nghị số 1875 ngày 5 Juin của quan Nguyên-soái Nam-kỳ, bàn trị-sự các hội Tương-tế được phép lập ra một cuộc xổ số hầu lấy tiền giúp các hội khuyến-thiện.
Định giá mỗi số là *một đồng bạc* (1$00).

Các số trúng

1 số trúng	10.000$ 00	10.000$ 00
1 —	4.000 00	4.000 00
2 —	2.000 00	4.000 00
8 —	1.000 00	8.000 00
10 —	500 00	5.000 00
50 —	100 00	5.000 00
80 —	50 00	4.000 00
200 —	20 00	4.000 00
352		44.000$ 00

Định đến ngày 11 Novembre 1925 sẽ xổ số tại dinh quan Dốc-lý Saigon.

Sông lâu nhờ rượu
(Longévité grâce à une liqueur)

Hiện bây giờ bên nước Huê-kỳ có một vị thiên chá đi, gần 35 tuổi mà vẫn còn sức tực mạnh mẽ như người trẻ tuổi, đi đứng chẳng hề ăn mới nói nhanh, cả ngày ở ngoài trại ngoài đồng mà thôi làm công-chuyện.
Ngày nọ có một người đi thăm hỏi, bỏ thế cho biết tại đâu đặng nay còn bổ tuổi mà còn vẻ-vẻ không phải kém vậy? Ông già đáp rằng: Có chi là đâu mà hỏi, cả đời tôi trước khi ăn cơm hay uống rượu một ly nhỏ rượu Quinca Gintiane hiệu Monet là một thứ rượu trường sanh bổ-dác, người khách ngày nào cũng có lòng, nước mắt v. ở trường thu như hồng, hiện về như sai trẻ đi mua cho đặng thứ rượu Quinca Gintiane mà dùng gấp bội. Thiên hạ ngày nay, ông nên khuyên nhau, bảo rẻ nhau đi mua rượu kỳ danh về mà uống bổ phần năm.

PENSIONNAT
Khương hữu Phụng
VINHLONG

I. Khóa thi bằng cấp điền-học (session du 15 Juin 1925) 63 trò thi, đậu đặng 62 trò.

II. Khóa thi bằng cấp sơ-học (session du 6 Juillet 1925) 19 trò thi, đậu đặng 9 trò.

Ngày lựu trường : 2 Août 1925. (13 tháng sáu Annam).

Cho những người có xe hơi!
TUY LÀ CAOUTCHOUC LÊN GIÁ, NHƯNG CHÚNG TÔI
hạ giá 20 %
CHO VỎ XE HƠI HIỆU:
« BERGOUGNAN CORDE »
XIN HÃY ĐẾN MUA VỎ NÀY
VÌ QUÍ-VỊ CÓ LỢI NHIỀU Ở NƠI HÃNG
Sᵉᵗᵉ L. DESMARQUOY & Cⁱᵉ
135. — Rue d'Espagne. — Saigon.

Lãnh Bưởi — Xuyên Băng Lụa Lượt
Sa van minh — Vải may mùng
MUA CẮT TẠI TIỆM
ĐÔNG-MỸ
HANOI - 41.— Rue des Cantonnais.— HANOI
Sẽ được vừa lòng, hàng kỹ, giá rẻ, gởi lanh lẹ, và cẩn thận
Quí-khách ở Nam-vang mua hàng tại tiệm ngành của tôi là tiệm ĐẠI-THẠNH, ở đường Quai Piquet số 29-30 cũng được hàng tốt, giá rẻ. Sông già trong ấy phải cao hơn giá ngoài nầy vì sự chi-tiêu nặng nề.

NƯỚC SUỐI TỰ-NHIÊN LẤY TẠI MẠCH
Mạc suối của nhà nước langsa
VICHY CELESTINS
có chứa ra nguyên chai, nửa chai và chai nhỏ.
Nhứt xương cốt, bịnh hay mắc đái, đau mình nhứt gân, dái có cát, đau lắc-leó, uống nước nầy mạnh liền.
VICHY GRANDE-GRILLE Nước hiệu nầy uống trừ các bịnh chứng trong gan mật.
VICHY HOPITAL Nước nầy thì để uống cho ti-vị hoà lạc luôn luôn.
COI CHỪNG LÀM ĐỒ GIẢ MẠO, BẮT CHƯỚC.

Máu-đơn-Kiều

(Tiếp theo)

Tối nói với nàng : « Mình ôi, mình khá để cho tôi qua Paris ít bữa. Ở nhà chẳng ai biết tôi đi đâu, và chắc là có thơ của nghiêm-đường tới gởi đến; người lo sợ lắm rồi, tôi trả lời cho người an dạ.

— Mình có đi thì đi, mà phải về cho sớm nó.

Tối ra đi.

Tới Paris, tôi chạy đến cửa Prudence lập tức.

Tôi chẳng để mà nói vắn dài chi, duy tôi cứ hỏi ngay chị ấy : « Xe, ngựa của Marguerite đâu, chị khá tỏ thiệt cho tôi rõ với.

— Bán hết rồi.

— Còn áo-xống ?

— Bán nữa.

— Hột xoàn ?

— Cầm.

— Mà ai đi bán, đi cầm cho nó ?

— Tôi.

— Sao chị không nói cho tôi hay ?

— Vì Marguerite chẳng cho tôi nói.

— Còn sao mà chị không hỏi tôi tiền ?

— Vì nó không phiu vậy.

— Tiền cầm đó, bán xe ấy đem dụng vào đâu ?

— Trả đâu nấy, đâu kia hết.

— Nó thiếu nhiều lắm hay sao chị ?

— Còn ước chừng ba muôn quan nữa. Ai Thấy ôi, tôi có nói với thầy rồi ? Thầy chẳng chịu tin tôi ; đó, bây giờ thầy đã sáng mắt. Hầu-tước có lãnh cho Marguerite mua những đồ thêu. Khi người bán đồ thêu ấy đến cửa Hầu-tước mà lấy tiền, va bị Hầu-tước đủi đi, rồi bữa sau lại tiếp được của Hầu-tước một bức thơ nói rằng ông ấy không biết tới việc chi của Marguerite nữa. Tên lái buôn ấy muốn đòi bớt ít nhiều, nên mới hỏi thầy mà lấy hết vài ngàn quan đó ; rồi, những tay nhơn đức giùm nói cho va hay rằng Marguerite bị Hầu-tước bỏ rồi, đang ở với một gã tay không, chơn rồi nọ ; các chủ nợ khác cũng đông hay sự ấy, họ bèn xin tịch-ký hết đi. Marguerite tính bán cả đồ đạt, song đi muộn mộng, vã lại thoán như còn sớm đi nữa, tôi cũng không cho nó bán. Hôm nọ phải trả mười đám, và muốn khỏi hỏi tiền thầy, nó bán ngựa, xe, áo-xống và cầm trang sức. Thầy muốn xem biên lai của mấy chủ mua đồ và giấy cầm đồ ấy hay chăng ?

Và Prudence, kéo một hộc tủ ra, chỉ mớ giấy ấy cho tôi mà nói : « Thầy chịu tin tôi chưa ? Thầy tưởng đâu thương nhau, rồi đắc nhau vô đồng mà hưởng thú nhàn lạc như vậy là đủ hay sao ? Không, hậu à, không phải đủ. Hai đàng vì ái-ân hơn nhưng của tiền thì sự ấy đã danh, song còn phải có của mà dùng, đó là điều cần kíp ; bị vậy mà dầu tấm lòng nào có trọng nghĩa cách chi cũng khó nỗi thoát cho khỏi sự tôi cần ấy lắm. Nên Marguerite chẳng phụ thầy dư hai chục phen như thường mà. Chẳng phải là tôi khôi khuyến nó làm sự ấy đâu thầy, vì tôi thấy nó lột hết đồ đạt mà bán, mà cầm thì cực lòng tôi biết mấy. Tôi biểu nó, mà nó chẳng nghe tôi ! Nó đáp rằng nó thương thầy và dầu cho phụ thầy mà được mấy ngàn vàng, nó cũng không nỡ phụ. Các lệ ấy thật là ngộ, thật là thanh bai, song đam nó ra mà trả nợ được đâu, mà bây giờ Marguerite đã vỡ kế khả thi, nợ cả thầy có ít cũng ba muôn, tôi nói lại cho thầy nghe rõ.

— Được, tôi xin ra số ấy.

— Thầy tính vay nó hay sao ?

— Vậy chớ sao chi.

— Thầy làm sự ấy mới ngộ nữa đa ; đây rồi thầy với lính tòn ấc có sanh sự bất-bình, nếu nhờ cậy của thầy phải trở ngại ra, và để gì kiếm ba muôn quan nội bữa nay bước qua sáng mai cho có đặng. tôi biết tâm tánh đơn bà hơn thầy lắm, thì xin thầy tin lấy lời tôi ; thầy chớ có làm việc điên cuồn ấy mà chi, hầu để nữa ăn năng có thuở. Thầy nên suy lý cho cùn. Tôi đáng biểu thầy lia Marguerite ra đâu, song thầy phải ăn ở với nó như hồi mới bước đầu mùa hạ đó. Thầy hãy để cho nó tầm phương gở rối với nào. Lần lần Hầu-tước ngui lòng mà trở về với nó. Bà-tước N... nếu nó không lấy va, hôm qua va còn nói với tôi đây, va rằng mà trả hết các mối nợ của nó vuôn tròn, và cho nó bổn năm ngàn quan mỗi tháng. Va thâu được hai mươi mấy muôn huê lợi mỗi năm. Được vậy thì là một cái cơ-sở cho Marguerite vững rồi, còn thầy, bè nào thầy cũng phải xa nó mà thôi ; có tính sự ấy thì thầy tính phức đi, chớ đợi cho đến lúc khuynh gia, bại sản ra mà, cho bằng cái thằng cha Bá-tước N... là một đứa ngu, thì thầy đã lén lúc mà tư tình với Marguerite, chẳng phải chi là khó. Có xa thầy thì Marguerite khóc lóc chút đỉnh lúc ban đầu, song rốt việc lại, nó đã quen rồi, và có ngày nó còn biết cám ơn thầy nữa. Giả tỷ như Marguerite có chồng, rồi thầy đến tư-tình với nó vậy, chớ có gì đâu lạ.

Tôi đã có phân các việc ấy cho thầy nghe rồi một chuyến; nhưng mà, trong lúc đó, bất quá là một lời khuyên nhủ vậy thôi, chí như bây giờ, thiệt là một đều cần kíp vậy.

(Mai tiếp)

SAIGON.— IMP. DU LỤC-TỈNH TÂN-VĂN TIRAGE 2.500 EXEMPLAIRES *Le Gérant :* LÂM-VAN-ROO

Tirage : 2925 ex
Saigon le 28 Août 1925

Ba còn một !

Công ty Nhuận-Quan (Saigon Bazar) trước khi của ba người sáng tạo là MM. Nguyễn-đức-Nhuận, Lê-quang-Phước và Phan-Quan.

M. Nguyễn-đức-Nhuận đã có 2 tiệm khác, M. Lê-quang-Phước hiện nay làm Phán-thông tại Cổ-chác (*Travinh*), thế thì cả hai đều không có ngày giờ mà trông nom việc công-ty Nhuận-Quan, nên đã giao trọn lại cho M. Phan-Quan làm chủ một mình kể từ ngày 8 Juillet 1925.

Vậy từ đây như Chư Qui-vị trong Lục-châu có gởi thơ cùng tiền bạc thì xin đề cho M. Phan-Quan là chủ của hiệu Saigon-Bazar, số 57 đường Catinat Saigon.

Một sự kết quả....

Tôi muốn nói về nón tục kêu là nón Cách Xanh-ga-bô *(Casque Singapore)* vì thấy đồng-bang lâu nay rất ưa thích kiểu nón Singapore, nhưng nó là ngoại hóa mà lại giá quá mắc (14$ cho tới 16$ một cái) nên tôi hằng để ý tìm kiếm một thứ nón Casque giống in như kiểu đó đặng đem ra cống hiến cho đồng-bang dùng.

Vậy tôi gia công tiềm kiếm đã lâu rồi mà nay mới thấy được cái sự kết quả rất hoàn toàn vì nếu cầm cái nón mới chế ra mà xem thì phải lộn nó với nón đã xài lâu nay.

Tuy đã làm được hoàn toàn mà chưa rõ đồng-bang hoan nghênh là dường nào, nên lúc vừa để ra bán thì đã thấy hết, làm cho nhiều qui-vị đến mua không có phải chờ đợi nhọc lòng. Vậy kể từ ngày nay, tôi đã sắp đặt lại cho có số nón dự trữ được nhiều, hễ mua thì có sẵn, khỏi phải chờ đợi như lúc rồi.

Hình trạng cái nón

Ngoài bao bằng bố trắng thứ tốt, sáu miếng may kế lại trong lót nỉ xanh sậm, không bay màu. Vòng đầu bằng da tốt, chưa con rít. Bìa may bằng da trắng và hơi vàng-vàng, quai bằng da màu Sô-cô-la. Bảo lãnh đánh phấn không dệp. Nếu dệp thì trả lại.

Giá mỗi cái là 5 $ 50

Gởi nội cõi Đông-pháp thì 6 $ 00 một cái, tiền thâu-phí đi liền gởi đâu tính chung số số đó.

Xin nhớ cho số 57 đường đầu *(Catinat)* và đề thơ hãy là mandat.

M. PHAN-QUAN
Chủ hiệu Saigon-Bazar
số 57 đường Catinat. Saigon

Dây thép nói số 666 — Giờ mách lãnh báo giao-ngân. *(Controremboursement)*

N. B. — Hiệm tôi cũng có bán đủ thứ hàng bán vỉ chạy, như là : nước rửa giày, xà-bông, cà-vạt, áo mưa, áo lạnh cho tới đồ chơng đơn trong nhà như là : tấm đắp, tấm lót, bình chưng bông, đồng hồ bỏ túi, đồng hồ để đồng hồ treo, vật dụng nhà bếp đủ thứ đều có bán.

Ai muốn cần đồng bổi kỳ món chi, xin viết thơ thương nghị, hễ có thì gởi lấp tức, bằng không thì ra công mua giùm, không phải tính thêm tiền công cang.

COI CHỪNG....

TẠI CÔI ĐÔNG-PHÁP NÀY CÓ MỘT

BẢN ĐỒ THỦ KIẾN

Vật vàng, mụ vàng, đầu mỏi thiệt và giả.
Kiến cho những người đi xe hơi dùng.
Thử thiệt dãi, không bể (hiệu Triplex).
Ống dòm, thử trong như ngọc ; kiến lấy lửa.
Hàn thử biểu (Thermomètre) và âm tình biểu (baromètre).
Kiến cho những người cần thị, con mắt lờ và những người có bệnh đau con mắt.
Có thứ trắng và thứ màu, để mang đi nắng.
Có thứ chế riêng, như nhân, để cho những người con mắt kéo mây và những người cận thị nhiều.
Có thứ kiến hai mặt, để coi xa và coi gần.

Giá gọng bằng đồng mỗi thiệt, giá từ.....	4 $ 50
Giá gọng xi vàng, giá từ.....	2 00
Giá gọng nickel, giá từ.....	0 60
Kiến mảng đi nắng, giá từ.....	0 80

COI CON MẮT KHÔNG ĂN TIỀN

ĐẠI DƯỢC PHÒNG L. SOLIRÈNE
ở ngang nhà hát tây
SAIGON

RƯỢU SAM-BANH

MOET & CHANDON

NHÃN XANH — PHẢI COI CHỪNG ĐỒ GIẢ MẠO — *Là tốt hơn hết*

Nài cho đặng thứ nhãn có cái NGÔI SAO 5 nhánh

Phải nài cho đặng rượu Champagne nút ve bọc bằng keo, vì có nhiều thứ khác bọc bằng chỉ.

Còn ngoài mỗi thùng, ngan số thứ tự có chữ **A. M. V.** con dấu đóng mấy chữ trên, đóng bằng sắt nướng đỏ, chớ không phải viết bằng mực. Chữ **A. M. V.** là dấu riêng của Đại-lý tại Saigon.

Đại-lý cho cả Đông-pháp
AGENCE POUR L'INDOCHINE
DE LA MAISON MOET & CHANDON
137, 139 et 141, rue d'Espagne, Saigon.

Qualité Supérieure
"AU COQ GAULOIS"
PARIS

Marque déposée
R. CHOMIENNE
Seul dépositaire
SAIGON
Place du Théâtre

Tuề-thảo

Cuộc đấu cầu ngày 9 Aout 1925

Hết mưa thì phải nắng, chớ không lẽ mưa hoài, nhờ vậy nên hôm chiều chúa-nhựt, thiên-hạ tựu đến sân Etoile de Giadinh rất đông, đông vui mười mươi, miễn trường lựa rút trong mấy hội ái hữu ra, tranh hay giỏi cũng mười một chiến tướng của Etoile de Giadinh.

Đúng 4 giờ rưỡi thì khi sự tranh đấu, bên nào bên nấy tướng là rất hăng đông, cuộc nầy bên Sélection thiếu Tài, Qui, còn bên Etoile de Giadinh thì thiếu Tiên, tuy vậy mà sự hay dở không chỗ nào chê được.

Hiền lâu Etoile de Giadinh cũng kiếm hoài, mà không thăng nổi, có một lúc trái cầu ở ngoài đá góc vô, Paul Thi nhảy tới đội đầu, vì sức lực mạnh lắm, nên mới vừa đội vô, thì một người bên Sélection cũng vừa đá ra, ai dè đụng Paul Thi, nên đội tuốt vô lưới.

Cũng một lúc nầy, Paul Thi đá góc vô, bởi đá mạnh lắm, nên François giữ thành lấy cẳng đá ra, song đá ra không nổi, lại đội tuốt vô goal.

Nghỉ uống nước chanh, khi trở vô một lát, Etoile de Giadinh trăng xuống như nước chảy, trái banh-vưa đỡ ra thì có Paul Thi dùng cẳng mặt, đá ngay vô góc trái một cái rầm, làm cho François đứng lấy mất nảo chớ không làm chi nổi.

Kế một lát, phía bên Sélection công kích giữ đội, song một là nhờ có Xương, hai là có Cẩu thủ thanh, làm cho trái banlon nhiều phen thấy vô lưới, mà không lọt vô nổi.

Có một lúc Cẩu bắt được ballon đá ra, song bị đội lại, vừa đó Cẩu bắt được đá ra nữa, ai dè gặp Fire, dùng cẳng mặt đá ngay qua phía trái, làm cho Cẩu ở ho, phải ôi thua bàn đó. (Giadinh 3, Sélection 1).

Cuộc đấu cầu nầy coi rất kích liệt, khen cho hội khéo sắp đặt, ai ai ra về cũng khen thầm, khen hai hội đá rất đại thị, tốn năm ba cắt thiệt là không uổng vậy.

Nghe rõ thì trong hai ngày lễ, hội Etoile de Giadinh sẽ sang Namvian đặng đấu cầu, bữa trước 15 Aout 1925, thì đấu cùng hội Royal, còn bữa sau thì đấu cùng người mới người lựa rút trong mấy hội trên Namvian, và trong mấy tỉnh kế cận, chút đó thì dư thấy rõ coi trong hai bữa ấy, nhứt là bữa chúa-nhựt, cuộc đấu cầu sẽ kích liệt là dường bao.

Trên Namvian, lúc nào mà có đấu cầu lớn như vầy thì thiên-hạ đi coi chen chưa đã không lọt, mỗi kỳ góp có trên ngàn đồng, lai may bữa thứ bảy 15 và chúa-nhựt 16 Août lại nhằm lễ Tăng-Tốc của vua Gia-long, nên hai ngày ấy thiên-hạ đông như kiến cỏ, chắc là ai đến trễ không thể nào mà mua giấy vô sem đấu cầu cho được.

Kỳ Namvian nầy, nghe nói thiếu Trung, nếu thiết vậy thì lấy làm buồn lắm, vì Trung với Xương là rường cột của hội Etoile de Giadinh, nếu thiếu Trung hoặc thiếu Xương thì sao cho tiện nó.

Rồi đây hội Etoile de Giadinh là hội danh giá đã lấy lừng trong coi Đông-pháp nầy, sang Namvian, chang biết lên rồi về mà đó được tiếng tốt, tài hay, hay là lên đó rồi về mà để cho công chúng dị nghị, để cho người thâm trách đó chăng !

NHIỆT-THÀNH

BẾP khí và đồ phụ tùng đầu khí, mắn-sống hiệu « WIZARD » đầu tiên, đứng, treo cái kiểu.

Bán sỉ mà bán lẻ
TẠI CỬA HÀNG
TRẦN-QUANG-NGHIỆM
Rue d'Espagne, SAIGON.

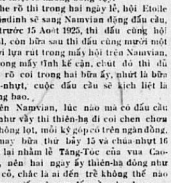

THUỐC TRỊ BỊNH
ĐAU MÌNH VÀ ĐAU LƯNG

Những bịnh đại-khái mà chúng ta thường đau là : Đau lưng, đau rêm cả mình, đau thức ngàn lưng, đau trặc gân cả, đau gân hông, đau hay là sưng lấc-léo, bịnh hậu và lại sự cảm mạo nó làm cho nhức đầu, đau gân cốt, thì cũng trong bịnh tiêu tiện mà ra.

Vậy thì thuốc PILULES FOSTER trị nhứt khác mấy bịnh ấy, nó trị hết đau lưng, dái thông và nó bổ thận.

Thuốc nầy uống nó hại và tiêu các bịnh đều thuyên dảm tức thời, nó lại làm cho máu mẹ trở ra tốt.

Chuyên nghề chế thuốc FOSTER tại đường Saint-Ferdinand, Paris — 17.

Có trữ bán tại nhà thuốc L. SOLIRÈNE

INJECTION PEYRARD

Thuốc thoa hiệu nầy chế ra để lần rồi và hiệu-nghiệm hơn các thứ
ĐỂ TRỊ BỊNH BAO-LẬU
mới bị hay là ai có lần rồi
Trong 100 người
Ắt-hẳn đặng thuốc nầy thì chỉ hơn hết 99 người
(Y theo lời phán nơi trường ở Alger)
Còn sống sót một người ấy thì chưa rõ định.

SÁCH
Thời-Sự Cẩm-Nang
In mới rồi

Thường năm bổn-hiệu xuất bản một cuốn THỜI-SỰ CẨM-NANG. Trong đấy có đủ các sở, các ty và tên họ các viên quan nhà-nước, các lời nghị cần ích cho hương-chức làng dùng mà làm việc quan. Lại có vài quyển Tiểu-thuyết rất hay để chư qui vị xem chơi giải muộn.

Cuốn năm 1925 (Ất-Sửu) đã xuất bản rồi. Vậy qui vị muốn mua, xin gởi thơ và mandat cho :

M. NGUYỄN-VĂN-CỦA
Imprimeur-Libraire-Editeur
Rue Catinat 157, Saigon.

Giá một cuốn..... 1$50
Phụ thâu tiền gởi.. 0 $4

CÓ MỘT THỨ DẦU MỚI ĐỂ BÁN
HIỆU NÓ LÀ :
CON SÒ

Cũng như dầu sáng hiệu *CON SÒ*, không có thứ nào bằng.

Dầu hiệu *CON SÒ* là tốt.

Hãy thấp thử coi rồi, không muốn dùng thứ khác.

SOCIÉTÉ
INDUSTRIELLE
DU VINH-HOI
Bureau : 133, Boulevard Charner.— Saigon

LÒ GẠCH MỚI CHẾ TẠO TẠI VINH-HOI SAIGON

Hỡi người Annam.

Nếu Chư-tôn muốn cất nhà và xây vách tường cho chắc chắn và hoà-mỹ, thì hãy dùng gạch làm gạch mới chế tạo hay là viết thư mà mua gạch thì Chư-tôn sẽ đặng vừa lòng chẳng sai.

Vì sự chế tạo đặt kỹ càng, và chắc chắn nên Chư-tôn đừng tiếc một lần thì thấy rõ liền thì.

Vì dùng nó thì sự tiết kiệm cũng bằng thứ gạch thường mà lại chắc hơn, hòa hỉ hơn thứ gạch thường bội phần.

Vì thứ gạch nầy xây rồi một lần mà thôi chớ không cần phải tô thêm nữa.

Vì gạch nầy làm toàn bằng vôi Càng-long và xi măng Hải-phòng, nên thế lâu, để lửa cũng lại đầy nữa.

Bổn Chư-tôn muốn dùng thứ gạch có mẫu thì hỏi, hiện có bề làng làm cho vừa ý Chư-tôn.

Vậy hãy mau mau đến mà thương nghị đặng bổn hiệu hay là gởi thơ cho bổn hiệu tới bổn hiệu sẽ hồi lai lấy ở.

CHỦ-NHƠN.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
PHARMACIE ASIATIQUE
94, Rue de Canton — à CHOLON

NHỊ-THIÊNĐƯỜNG THANH-TÂM NGƯU-HOÀNG-HUỜN

Thuốc nầy chủ trị sam-phụ 13o 5u, thành tỉnh mê sảng điên cuồng ; hoặc trúng phong trúng khí hết tỉnh nhơn sự, ngậm miệng cắn răng, con mắt lao lưng tay nhum quíu rút, trúng thử phát nhiệt, ác khí xông nhằm phát cuồn nhảy nhót, giựt tay giựt chưn ; cuồng như hỏ hơn, long ốc nhức đầu : xây xẩm tối mắt, nhức nhối cả mình ; hoặc bị cơn phong chứng khí, đau thắt ruột gan ; phụng đau ngàn trệ, khí huết chẳng thông ; thần hồn phách ám, nằm ngũ chẳng yên v. v.... Nhứt thiết các chứng bịnh nguy cấp phải dùng thuốc nầy ; ấy là một thứ thuốc khởi tử hồi sanh phó nguy cứu cấp, công hiệu như thần.

Vì uống nó vào thì thành tâm trở đàm, đã thông cứu khiếu lại tiêu trừ ác địch tức khắc an nhiên.

Chi như con nít mà bịnh kinh phong, cảm mạo pháp nhiệt, sanh bịnh da-dề, khó khè ọc sữa, tích trệ đau bụng thấy thuốc nầy được.

Người lớn mỗi lần phải uống một hườn như bịnh đau lâu phải uống gia bội, uống với nước gừng.

Con nít phải uống nửa hườn, nếu là lọc hà lấy nước cho uống với thuốc, hoặc bẻ vỏ như mà cho uống, hoặc thoa môi, nam vú mẹ cho nó bú, hiệu nghiệm như thần.

Phương thuốc nầy từ được Tổ truyền đến nay, bổn đường hằng gia tâm nghiên cứu rồi chọn những thượng phẩm dược liệu tuân y theo pháp Bào Chế mà làm hườn, uống chừng nào hay chừng nấy.

Kẻ ăn cá và đủ rau có sống sít lạnh lẻo, cũng kỵ đồ bằng gắt.

Bịnh-bà có thai chẳng nên dùng.

Chư tôn có mua, xin hãy nhìn cho kỹ cái nhãn Ông PHẬT kẻo lầm đồ giả.

Giá mỗi hộp gấm 4 hườn... 0 $ 80. — *Hộp gấm 2 hườn...* 0 $ 50
hộp cây 4 hườn..... 0 $ 80 — *Hộp cây 2 hườn.....* 0 $ 50

THẦN HIỆU PHÁT LÃNH HUỜN
(THUỐC NÓNG LẠNH)

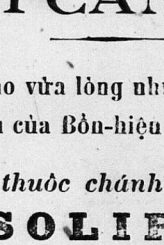

Trị bịnh nóng lạnh, bịnh rét, ban-bạch, ban đỏ, gầm mèo sương bàng, phát nóng, phát lạnh, hoặc nóng mê mang, nhức đầu, miệng khô, tứ chi mỏi mệt, ăn uống không tiêu.

CÁCH DÙNG :

Người lớn mỗi ngày uống 1 gói-là 14 hườn, uống với nước trà.

Con con nít một tuổi uống 1 hườn, 2 tuổi uống 2 hườn, 3 tuổi 3 hườn.

Con nít mắt tuổi thì uống theo mấy hườn, tới 14 tuổi uống theo như người lớn đừng 14 hườn mà thôi.

Như bịnh rét thì phải bống trước hơn 2 giờ đồng hồ khi chưa có phát rét.

CỬ ĂN : rau sống, trái cây, đồ nguội lạnh, mấy món chẳng nên đụng tới : Làm y theo như vậy, dầu bịnh nặng mấy, hễ uống thuốc nầy vài ngày thì hết bịnh.

Người thường mỗi bữa cứ mỗi uống 3 hườn bổ thần. Hãy nhìn cho rõ cái nhãn ÔNG-PHẬT, hiệu Nhị-Thiên-Đường, thì mới phải là thuốc thiệt kẻo lầm thuốc giả.

Giá mỗi gói..... 0 $ 16

LỜI CẦN ÍCH

Muốn làm cho vừa lòng những thân chủ yêu dâu của Bổn-hiệu lâu nay

Nhà thuốc chánh của ông

L. SOLIRÈNE

Kể từ đây, thuốc gởi cho thân chủ ở Lục-châu, mua từ

NĂM ĐỒNG BẠC

sắp lên thì Bổn-hiệu không có tính tiền gởi

IODONE ROBIN

Thiệt là Peptonate d'Iode hai thứ dùng tựa tựa nhau

(Theo lời lý đoán của Lương-y Boulaire tại Hàng-làm-y-viện Paris năm 1907).

Thuốc IODONE ROBIN nầy rửa sạch các mạch máu và làm cho máu được lưu thông thong thả.

Ay là thuốc để trị bịnh đã dượi, mỏi mê, huyết mạch yếu đuối.

Sưng phổi, đau gân cốt, nhứt mình mẩy, nó lại có thể phụ lực cho các thứ thuốc khác nữa.

Có thứ uống từ nhiều, có thứ bằng viên, có thứ để chích.

Phải nài cái nhãn ROBIN và đừng chịu thứ nào khác ma cũng tùng tiệm vậy.

Các thứ thuốc hiệu ROBIN đều chế luyện kỹ càng tinh khiết.

Có trữ tại nhà thuốc Thượng-đẳng *L. SOLIRÈNE* ở ngang nhà hát tây Saigon.

Nhà bào chế của ông Mᵉᵉ ROBIN thì ở tại đường Poissy môn bài số 18 Paris.

PHARMACIE PRINCIPALE

CỦA ÔNG

L. SOLIRÈNE

nhứt hạng bào-chế sư

KỂ NGHIỆP CHO ÔNG G. RENOUX

ở ngang nhà hát tây. — SAIGON

Tiệm thuốc nầy đứng bực nhứt đã lâu năm rồi và buôn bán lớn hơn các tiệm khác trong cõi Đông-Pháp nầy.

Tiệm thuốc nầy được có tiếng là nhờ chuyên bán thuốc thượng hạng, nhờ có một ông thầy bào-chế nhứt hạng, vẫn là cử-nhơn bác-vật xuất thân, đứng xem sóc việc bào-chế thuốc một cách rất kỹ lưỡng, trung theo toa của các quan thầy thuốc ra cho người ta; lại nhờ có người Tây và người Nam thầy thầy đều tin cậy.

Tiệm thuốc nầy cứ do theo ý người bạn hàng mà bán thuốc, hoặc tuân theo toa của quan thầy thuốc mà bào-chế, chớ chẳng hề khi nào làm sai, hay là lúc trong tiệm không có thứ thuốc người ta hỏi rồi không đem thứ thuốc khác mà đổi thế vào.

Tiệm thuốc chánh của ông **L. SOLIRÈNE** khuyên những bạn hàng:

Nên dùng thuốc của ông **L. SOLIRÈNE** là một người chủ tiệm rất ngay thẳng, chiếu hiển đãi sĩ;

Vì thuốc tinh tấn, mỗi lần thuốc bên tây gởi qua đều có thí nghiệm cho rõ tốt xấu, thiệt giả;

Vì có bạn hàng đông đảo, nên bán mau hết, không có thuốc cũ;

Vì có quan thầy bào-chế nhứt hạng, xem xét kỹ lưỡng cách bào-chế thuốc cho y theo toa của quan thầy.

CIGARETTES

NATIONALES

HÃY HÚT THUỐC CÂY CỜ

TAM SẮC

đã ngon và không khó cổ

HÃNG:

Cie de Commerce et de Navigation d'Extrême-Orient

(LLATINI) Saigon làm Dai-ly

Tác người càng cao thì mặt người càng hư, thịt dùn, da nhiều, sắc diện khô-khan, suy kém, mất cã tinh-thần của trẻ mày xanh.

Dùng CRÈME hiệu SIMON

CRÈME SIMON

PARIS

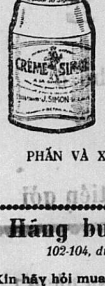

vẫn giữ da mặt được thắng tốt, diệu-mềm, im-mướt.

Tuổi tuỳ già chớ sắc mặt giữ đũ tinh-thần của kẻ tuổi xuân.

Thoa vào nắng đã chẳng ăn mà nọc độc của các con vi-trùng chích đều phải tan mất.

PHẤN VÀ XÀ-BÔNG HIỆU: **SIMON.**

Hãng buôn E. HEUMANN

102-104, đường Mac-Mahon — SAIGON

Xin hãy hỏi mua tại hãng nầy các thứ rượu nhứt:

Champagne hiệu CHAUVET sec, hay là 1/2 sec.
Champagne hiệu PRIEUR sec, hay là 1/2 sec.
Champagne hiệu JOLLY 1/2 sec.
Rượu bọt: CHATEAU DE BEAULIEU.
Rượu mạnh IZARRA.
Rượu mạnh PERE KERMANN.
Rượu rơm hiệu BLACK HEAD RUM.
Rượu rơm hiệu BRIAND.
Sirop làm bên Pháp đủ thứ CAZANOVE.
Hiệu BRIAND brandy 3 ngôi sao
Rượu MUSCAT lại xứ *Frontignan*.
Rượu chát thứ tốt và thứ thường cũng tại xứ BORDEAU và BOUGOGNE và còn nhiều hiệu khác rất tốt như: JOURNU, BOUCHARD, TURPIN, FAIVELEY.
Chocolat có sữa hãng bột hiệu ELESCA.
Màu thiệt tốt để dùng trong nhà hiệu LA MIDINETTE.

Cá tấm đến chữ Quốc-ngữ rất tiện

Thuốc NÉOPTOL, để trừ khử vi trùng và phòng sự vệ-sanh trong nhà.
Dầu thơm hiệu GELLÉ RIGAUD, LAMOTTE.
Nước sực tóc — Đồ các thứ.

Thuốc hoàn

NIRVA

Trị bịnh

bỏ Nha-phiên rất thần hiệu

Nó thè cho thuốc Solution R

của ông HOLBE

TRỮ BÁN TẠI TIỆM THUỐC

L. SOLIRÈNE

ở ngang nhà hát tây, Saigon

Nguyễn-văn-Trận

Agent exclusif de la Teinture-IDÉALE *en Cochinchine*

Đại-lý hàng **màu IDÉALE** *khắp xứ Nam-kỳ*

Kính cùng chư vị lục-tỉnh có lòng chiếu cố, mua xuống màu nhuộm «IDÉALE» của tôi mà tôi không thể gởi đăng vì số mua ít quá.

Vậy xin kể dưới đây các tiệm có trữ mua nhuộm «IDÉALE» của tôi, đặng Quí-ông và Quí-bà mua về đó mà cho dễ.

Saclieu — Binh-Song — Bức-Mậu — Pham-văn-Cuộc — Trần-văn-Thành — Nguyễn-văn-Thành Nam-Long — Trương-văn-Hòa (Camau) — Lê-ông-Cần hiệu Chi Hoeu (Camau).

Baria — Thomas Bat — Modern Bazar (Gap Saint-Jacques).

Bentre — Bui-quang-Nho — Lê hữu-Điền — Maison Nam-thanh Phước — Seckmougrnad — Bùi thị-Thành (Mocay) — Nam hiệp-Thành (Bương điềm) — Lê-văn-Hương (Hương-điểm).

Cantho — Akiat Diệp — Bau-hêu-Quara — Nguyễn hiệp-Hòa — Nguyễn-văn-Mạnh (Cái côn) Ký-Sanh (Cairang) — Nguyễn-hà-Trọ (Cairang) — Bế-thanh-Bửu (Cairang).

Chaudoc. — Trần-ngọc-Phẩn — Nguyễn-văn-Cường (Bazar Hào-Phát) — Trần-văn-Minh (Tân-chiu).

Gocong — Lê-vinh Trường — Lê-văn-Vinh đit Trương.

Longxuyên. — Nghi-vạn Dự.

Mytho — Nguyễn-văn-Diêu (Maison Tô-văn-Giỏi) Maison Nam hòa-Phát (Cà bè).

Sadec — Maison Tai-Phong — Bùi-văn-Quyện — Hà phước Sanh — Maison Nam-Phong (Caolãnh) Maison An-Thanh (Caolãnh).

Soctrang — Trần phong-Ngân — Huỳnh văng-Nguyệt.

Tanan. — Hue Nguru.

Tayninh — Nelma Abdourahaisal.

Travinh — Đào văn-Qui (An-trường) Lam-Vong.

Saigon. — (Tândinh) Mlle Huỳnh-thị-Tám.

Penompenh. — Nguyễn văn-Dam.

Phanrang. — Hiệp-Thanh.

Kampot — Nguyễn văn-Dan.

Nota — Những tiệm khác chưa có xí mua «IDÉALE» của tôi. Thơ có cất trên đây, xin miễn chấp, cho tôi hay tôi sẽ thêm vô.

Kính bái.

HÃY CHO CON MÌNH DÙNG BỘT SỮA HIỆU

NESTLÉ

Hậu nhựt nó sẽ trở nên con người mạnh bạo và mập mạp.

Tại hãng **Nestlé** môn bài số 35 đường Mac-Mahon có cho kiểu bột sữa và quyển sách chỉ rành cách dùng bột ấy.

Phải ngừa thuốc giả

Kính lời tỏ với tục-chân chư-tôn được rõ: những các thứ thuốc Cao-đơn-hườn-tán, của bổn đường đều là thuốc của ông lương-y VI-TẾ-SANH *bổn thân ra công chọn lựa các thứ dược-tài mấy danh sau, mà chế luyện cho được tận thiện tận mỹ, rồi mới đem ra mà các thứ cao-đơn-hườn-tán rồi nó nhứt theo hiệu* NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG, *nhà là* (THIÊN . . . ĐƯỜNG) *hay* (TIÊN . . . ĐƯỜNG) *vân vân . . . và làm những bao, những hộp, những vỏ giống tựa tựa như của bổn đường vậy mà gởi bán khắp nơi song hãy xem cho kỹ thì ắt biết giả chơn.*

Vậy từ đây nếu chư-tôn có mua thuốc của bổn đường thì phải nhìn cho kỹ chữ hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG *và hình ông phát mập thì mới khỏi làm đồ giả mạo.*

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG.
38, rue de Canton 38, CHOLON.
Chủ nhơn cẩn cáo

SÁCH KHUYÊN-SI-CA

Sách «Khuyên-si-ca» của ông **Lê-trung-Tịnh** làm mới in ra lần thứ ba. Quyển sách nầy có **Hội-đồng khảo-duyệt nhân-dụng** theo lời nghị ngày 1er Mai 1922, in ra hai lần trước bán hết. Là một quyển sách dạy về phong hóa lễ nghĩ, rất có ích cho mấy vị giáo-viên và cho trẻ em mới khởi bước đầu trong đường học-vấn.

Có bán tại Imprimerie de l'Union, 157, Rue Catinat, Saigon.

Giá một cuốn..... **0$25**

Công văn

55 bis 2.476 — QUAN NGUYÊN-SOÁI NAM-KỲ

Thường thọ tam đẳng bổn-tỉnh.

Tuân y chỉ dụ ngày 20 Octobre 1911 định quyền hành quan Nguyên-soái Nam-kỳ và các quan Khâm-sứ trong Đông-pháp;

Chiếu theo lời nghị ngày 25 juillet 1914 chỉnh đốn sở Khâm-đạt và hoà-đồ trong Đông-pháp;

Chiếu theo lời nghị ngày 25 Mai 1925 định cách hành sự của sở ấy và nhứt là chương thứ 5 trong lời nghị ấy;

Chiếu theo lời nghị ngày 20 juin 1921 chỉnh đốn ty Khâm-đạt và hoà-đồ trong Đông-pháp;

Chiếu theo tờ điện tín số 721 đề ngày 7 juin 1925 của quan Thâm-biện Bentre,

NGHỊ ĐỊNH:

Điều thứ nhứt. — Đình bổ ông Quillet François, chánh kinh-lý hạng ba, mới mãn phiên nghỉ trở về Nam-kỳ, đi thừa sự công quan Thâm-biện Chủ-tỉnh Bentre đặng làm chức kinh-lý chấp chưởng hoà-đồ về điền thổ trong tỉnh ấy, y theo các khoản định trong lời nghị ngày 15 Mai 1925 và nhứt là chương thứ 1, 4 và 5 trong lời nghị ấy, thế cho ông Chambellard đã đi Bắc-kỳ.

Điều thứ hai. — Quan Thâm-biện, chủ phòng văn quan Nguyên-soái, quan Thâm-biện Chủ-tỉnh Bentre và quan chánh sở Khâm-đạt và hoạ-đồ, tùy theo phận sự, lãnh thi hành lời nghị nầy.

Saigon, ngày 20 Juillet 1925.

Ký tên: COGNACQ.

Trình hiện tại sở Khâm-duyệt tài chánh ngày 29 Juillet 1925.
số 1 002.

55 bis 2.333 — QUAN NGUYÊN-SOÁI NAM-KỲ

Thường thọ tam đẳng bổn-tỉnh,

Tuân y chỉ dụ ngày 20 Octobre 1911 định quyền hành quan Nguyên-soái Nam-kỳ và các quan Khâm-sứ trong Đông-pháp;

Chiếu theo lời nghị ngày 27 Décembre 1913 của quan Thâm-biện (nơi ấy sự khẩn đất châu-thành và đất đồng trong Đông-pháp có lời nghị ngày 29 Novembre 1916 sửa lại;

Chiếu theo lời nghị ngày 21 Novembre 1924 của quan Nguyên-soái Nam-kỳ định điều lệ định thi hành lời nghị nói trên đây,

NGHỊ ĐỊNH:

Độc nhứt điều. — Khi nào bản đất nhà nước mà bề địa diện quá 300 mẫu và đất ấy để mà trồng cây cao-su, thì sẽ giao cho một hội phái-viên ra giá mỗi mẫu là bao nhiêu; hội phái-viên ấy thì quan Giám-đốc về nhơn-công làm hội-trưởng, còn hội-viên thì là ông hội-trưởng phòng Canh-nông hay là người thay mặt cho ngài, quan Tham-biện Chủ-tỉnh sở tại, quan chánh sở Kiểm-lâm và quan chánh sở Canh-nông.

Saigon, ngày 14 Juillet 1925.

Ký tên: COGNACQ.

VỊ CẦN NGÀY GIỜ nên xin đình lại

Ngỏ cùng các môn-đệ của ông **Lê-văn-Lưu, Giáo-sư trật phẩm hồi hưu: phủ honoraire, Cholon.**

Theo lời bố-cáo mấy hôm nay, nghĩ vì trót 38 năm công-nghiệp, ông Lê-đại-Nhân sắp hồi hưu dưỡng lão. Dịp tốt đã tới để cho các vị có thọ giáo tại trường Cholon, tỏ tất lòng, thương mến cùng ngài, vì đã ra công dạy dỗ chúng ta trong lúc thiếu niên.

Ngày nay chúng ta đều nên nhà, nên cửa, tuy kẻ chơn trời, người góc biển, thật xa cách mặc lòng. Song xin chúng ta hãy nhờ lại chút công người vung phân tưới nước, tấy nhánh xấu khi xưa. Bởi cớ nên chúng tôi định đặt một tiệc mọn để đãi ngài tại rạp hát Cô-Tâm, ngày 15 Août 1925. Tiền chung đặt tính mỗi người là sáu đồng (6$00).

Nhưng vì ngày 15 Août thì tính lại nay đã hầu đến rồi, mà công-cuộc để lo thiết tiệc sắp đặt chưa đặng hoàn-toàn; nên buộc lòng chúng tôi xin cho lỗi cùng chư quí vị hảo tâm; TIỆC ẤY XIN ĐÌNH LẠI ĐẾN NGÀY 21 SEPTEMBRE 1925.

Vậy thì các học-hữu xin rằng hiệp lực với chúng tôi, đặng lo cho việc-mau thành-tựu.

Ai muốn dự tiệc, xin gởi mandat cho M. Lê-minh-Nguyệt, Directeur de l'Ecole élémentaire de Cây-gõ Cholớn-Binhtây.

Còn như vị nào vì cách trở xa-xuôi không thể dự tiệc, mà có lòng gởi mandat về, thì chúng tôi rất cảm ơn.

Như qui ông có gởi thơ cùng mandat xin để giùm tên họ, nghề-nghiệp, chỗ ở cho rõ ràng, đặng tôi biết mà hồi âm khỏi lạc.

Le Président du comité,
ĐÀO-TRUNG-HẬU.

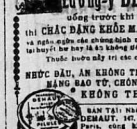

CỨ MỖI NGÀY lại uống MỘT VIÊN THUỐC HƯỜN của ông

Lương-y DEHAUT

uống trước khi đứng cơm, thì **CHẮC ĐẶNG KHỎE MẠNH LƯỜN** và ngăn ngừa các chứng bịnh nguy hiểm xảy tại huyết hư hay là bị không đủ huyết sanh ra.

Thuốc hườn nầy trị các chứng bịnh

NHỨC ĐẦU, ĂN KHÔNG TIÊU, MẮNG BAO TỬ, CHÓNG MẶT, KHÔNG THƯ THỚI.

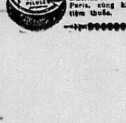

BÁN TẠI NHÀ ông Lương-DEHAUT. 167 Prolongement Paris, cùng khắp trong mấy tiệm thuốc.

CÁC PHỤ-NỮ'

Các Bà thường vẫn ước ao làm sao cho con được ức-khỏe mạnh dạn, không đau ốm khi nào. Trường việc ấy không khó, là vì hễ trẻ bé được chừng 8 tháng sấp lên, thì các Bà cứ mua thứ bột kêu là FARINE PHOSPHATÉE LAROUSSE mà cho nó ăn, rồi tự-nhiên nó mạnh giỏi và mập-mạp khỏi lo nó đau răng, đau phổi hay đau ruột. Từ đó cứ lớn lên mãi.

Thứ bột LA FARINE LAROUSSE ở các nhà bào-tế sư đều có bán.

DAI-LÝ Ở ĐÔNG-PHÁP

Pharmacie Principale

L. SOLIRÈNE

SAIGON

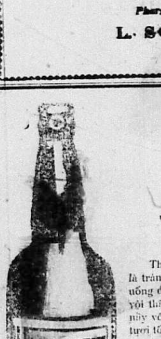

VIN TONIQUE

ET

BI-NUTRITIF

Du Docteur RIP

Vè-sanh TỐU *của Lương-y* RIP *chế ra*

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gây cốt cũng là trán kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhứng kẻ tuổi cao khí-lực suy giảm, vội thấy ngày xuân đà thôn môn, hễ uống rượu nầy vô, thì ắt đặng cử lăn thành đồng, mặt mày tươi tốt coi như trẻ, lại măng hơn xưa.

Còn con nít biệt nhược, dồn-hà mất máu, cọ huyết bạch, cọ chứa, những kẻ hao tổn tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lắm hội. da thịt đỏ sáng, tinh thần trán kiện.

GIÁ MỖI VE LÀ BA ĐỒNG BẠC

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Marins số 190-192.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinois 190-192, Rue des Marins Cholon.